

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

תואר שני
לרבני קהילות

פרטים בעמ' 22

מלך היית, מלך תהיה

מיכי יוספי

שבדי לבבות מונחים בארון

חנה סלם

להחליף משקפיים

צבי יחזקאלי פוגש
חיילים שיוצאים מעזה
ומבין יותר ויותר את
הצחוק של רבי עקיבא

"שמעת? אני בא, אני בא, יש כאן צדיק שהחליף איתי".

ואז הוא עבר לדבר בלחש: "לא, לא, אל תדאגי,

את לא מצעדת אף אחת, אין לו אישה. כלומר", הוא הסתכל אליו
והשפיל מבט, "בינתיים, עדיין, כרגע, אין לו אישה"

רחל טאוב בסיפור מלחמה, על בית מחורבות ירושלים

תנו לי את לבבכם

מסע של אורות וכלים. שיחה מוזיקלית על הדרך
לתשובה עם ישראל ונאוה דגן

תפילה במניין? זה בריא
ד"ר חנה קטן

תעשה משהו מועיל
אורי צוקר

גוי אחד!
הרב שבתי סלבטיצקי

היה, הווה ויהיה

שלום חברים יקרים, אנחנו נמצאים עכשיו בימי בין המצרים, ומבחינה היסטורית אלה ימים לא פשוטים לעם ישראל לכלל ולפרט. כדי להתעודד ולהתחזק, זה הזמן להיזכר במילותיו של המגיד ממזריטש שהיה מפרש כך את המילים ממגילת איכה "כל רודפיה השיגוה בין המצרים": כל מי שמתגעגע לקדוש ברוך הוא, שחפץ לפגוש אותו ורודף אחריו – לכך נועד הזמן המיוחד של הימים הללו, כי האמת היא שמאחורי החורבן והצער מסתתרים בניין ואהבה גדולה.

אצל חסידים נוהגים לערוך סיומי מסכת במיוחד בתשעת הימים – בין ראש חודש אב לתשעה באב, כי הלא פסקו רבותינו שבסעודת סיום מסכת בתשעת הימים מותרת אכילת בשר ושתית יין, שהם ביטויי שמחה פנימית ולא רק פעולה חיצונית. בכך אנחנו מצהירים שגם כשהחושך יכסה ארץ ואנחנו בתוך ההסתרה, כשיהודי מכניס את ראשו ולבו בתוך התלמוד ולומד מסכת מתחילתה עד סופה, הוא זוכה בדבריהם של התנאים והאמוראים לגילוי מופלא של נוכחות אלוקית, עד שמהיבט מסוים הוא כמו רואה את בית המקדש לנגד עיניו.

יש דיבורים ויש דיבורים

הדברים האלה באים כהכנה לסיפור שלנו, על חסידיו של האדמו"ר רבי חנוך מאלכסנדר שהיו עורכים סעודה גדולה לסיום מסכת בתשעת הימים. אבל לפני שאספר מה היה בסעודה ומה אמר להם ר' חנוך – שגם בשבוע שעבר זכינו להתוועד אודותיו – כאן המקום להזכיר את אחת מאגדות חז"ל המופלאות והמעניינות ביותר,

והעיקר – כזו הנושאת צופן ומסר פנימי שמבקש את הפיענוח שלו בתורת החסידות על פי תורת הסוד. כוונתי לאגדת חז"ל על שלמה המלך ואשמדאי. שלמה מבקש להיעזר בו בבניין בית המקדש, אבל בעיצומו של הסיפור אשמדאי מצליח לגרש את שלמה מכס מלכותו ולהתחזות כאילו הוא המלך, בשעה ששלמה נודד בדרכים ומנסה לומר: "אני שלמה, אני שלמה" ואין כמעט מי שמקשיב לו. חברים, כדאי להכיר את האגדה הזאת כפי שהיא מובאת במסכת גיטין (דף סח), ולקרוא אותה בענווה. מה זה אומר בענווה? קודם כל להכיר את הנתונים בדברי חז"ל, אחר כך ללמוד את המפרשים ולראות מה אמרו רבותינו על כך. כי לפני שנכנסים לעומק, אל הדרוש הרמז והסוד, קודם כל צריך להכיר את הדברים כפשוטם ולהיות באמונה שהסיפור נושא כל כך הרבה סודות, וזו הייתה הדרך של חז"ל הקדושים להעביר לנו אותם.

בכל אופן, אני חוזר לסיפור שלנו על חסידיו של ר' חנוך מאלכסנדר שהיו עורכים סיום מסכת בתשעת הימים והשמחה הייתה גדולה והשתייה כדת, והיה מי שתמה על ההנהגה הזו. אבל ר' חנוך דיבר לפני החסידים ואמר: הרי הצרות הן זמניות, והמשיח בוא יבוא; עלינו לזכור שיהודים הם בני מלכים, והם כרגע בדיוק באותו מצב של שלמה המלך בשעה שאשמדאי מלך השדים גירש אותו מכס מלכותו, אך בסופו של דבר שלמה גבר על אשמדאי וחזר להיות מלך, וכך גם עם ישראל יחזור אל מקומו. איזה לימוד מרגש!

באותה סעודה, או בהזדמנות אחרת דומה, אמר ר' חנוך: בדורות עברו נהגו יהודים בעלי בתים להיות בתשעת הימים 'ברוגז' עם ריבוננו של עולם על כך שהניח לבית המקדש להישרף. אולם עתה יש בעולם חסידים שעורכים סעודות אפילו בתשעת הימים, כי הם מאמינים שבית המקדש היה הווה ויהיה. זה שהוא היה – אנחנו

יודעים ומאמינים באמונה שלמה; זה שהוא היה – אנחנו יודעים ומאמינים באמונה שלמה; וזה שהוא הווה – ניתן לומר שסיום המסכת ובה הוויות אביי ורבא המנכיחים את דבר ה' בעולם, זה ההיבט של גילוי בית המקדש בזמן הזה. וכמו שאמרו חז"ל "מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד".

ר' חנוך המשיך לארוג את הסיפור ואמר: אחרי שאשמדאי הפיל את שלמה מכס מלכותו, הוא נע ונד בארץ עד שאף אחד כבר לא הכיר אותו. פעם אחת הוא הגיע לכפר אחד, וכרגיל אמר לכולם: "אני שלמה!" שמע זאת אחד האיכרים וקרא לכל בני הכפר, כינס אותם יחד והם ערכו לכבודו סעודה שכללה מאכלים משובחים. בשעת הסעודה נשא האיכר נאום בו סיפר על גדולתו לשעבר של שלמה ועל ירידתו העכשווית. בין הדברים התבטא כשהוא משתתף בצערו של שלמה ואומר: "ראו מה יכול לקרות לאדם – כיצד הוא נופל מאיגרא רמה לבירא עמיקתא, ראו את הייסורים של שלמה שבאו עליו...". ליבו של שלמה התמלא בכאב ויגון, עד שהוא לא היה מסוגל לטעום מהמאכלים שלפניו.

פעם אחרת – המשיך ר' חנוך – הגיע שלמה לעיר פלונית ופגש בחסיד שהיה מלא שמחה. מן הסתם זו הייתה שמחה שנבעה מתוך אמונה – אמונה שהתבטאה על ידי שמחה. כשנודע לחסיד שהמלך עומד לפניו, ניהם את שלמה ואמר לו: אל תדאג כלל, שלמה המלך היית ושלמה המלך תהיה. כרגע אתה ללא כיסא מלוכה, אבל הכל יחזור לקדמותו.

שניהם – שלמה המלך והחסיד – שמחו מאוד זה בזה. לעומת המפגש הקודם עם הכפריים, שם למרות המאכלים המשובחים והערבים לחיך לא הצליח שלמה לאכול מרוב עצבות ודיבורים של השתתפות בצער, כאן שמע סוף-סוף דיבורי נחמה ותקווה המתיישבים על הלב. החסיד הוסיף ואמר שעקב עניותו הרבה אין לו אפשרות לערוך ארוחה מיוחדת עבורו, אבל הוא הציע לשלמה שיבוא עמו אל ביתו ושם יאכלו יחד ממה שיש לו. ואכן, שניהם נהנו מהמאכלים הפשוטים הללו יותר מכל מעדני העולם המשובחים ביותר.

לא לחידלון

חברים יקרים, את המילים הללו ששם ר' חנוך מאלכסנדר בפי חסידו, אפשר להקדיש לכל אחד מאיתנו במצבים שבהם אנחנו נמצאים על הקרשים וזקוקים לעידוד. צריך רק להחליף את השם שלמה בשם שלנו ולומר לעצמנו את מילות הנחמה והאמונה התמימות של החסיד: שלמה המלך היית ושלמה המלך תהיה. כרגע אתה ללא כיסא מלוכה, אבל הכול יחזור לקדמותו.

זו בעצם הנקודה שעלינו לזכור בימים הללו של ימי האבלות על החורבן – מטרת האבלות היא לא חידלון ודיכאון על החסר, אלא ליצור געגוע אל השלם הגדול המחכה לנו. אנחנו יכולים לומר לעם ישראל כולו: שלמה המלך היית ושלמה המלך תהיה. כרגע אתה ללא כיסא מלוכה, אבל הכול יחזור לקדמותו.

מי ייתן שנזכה לסיומי מסכתות משמעותיים כאלה. עוד לא מאוחר להתחיל מסכת ולסיימה בתשעת הימים או להשתתף באהבת חברים, באהבת חסידים ואהבת ישראל עם מי שעורך סיום. הרבי מלובביץ' הורה לערוך סיומי מסכת בכל יום בתשעת הימים ולזכות כמה יותר יהודים להשתתף בהם, כדי לעורר את התקווה, האמונה והשמחה על הטוב שבוא יבוא במהרה. יהי רצון שנזכה לאמונה מתוך שמחה ולשמחה מתוך אמונה. לחיים לחיים!

כשנודע לחסיד שהמלך עומד לפניו, ניהם את שלמה ואמר לו: אל תדאג כלל, שלמה המלך היית ושלמה המלך תהיה. כרגע אתה ללא כיסא מלוכה, אבל הכול יחזור לקדמותו.

מבצע מהספרים

רק לשבועיים הקרובים!

סט מפואר "משנה תורה" לרמב"ם עם ביאורו הבהיר של הרב שטיינזלץ
ב-299 ש"ח בלבד!

סרקו את הברקוד או היכנסו לדף הקניה באתר "הרמב"ם היומי",
ורכשו את הסט במבצע המיוחד!

* עד לר"ח אב או עד גמר המלאי (המוקדם מבניהם)
בתום התקופה המחיר יעמוד על **499 ש"ח**

מה יהיה? אני לא יודע. אני רק יודע
שזאת תהיה סדנה מוצלחת מאת
השם יתברך, ובעוד שנים ספורות
יהיה פה בום של בנייה, קפיצה טצומה
בילודה, קפיצה טצומה באמונה, ותהיה
מדרגה אחרת לגמרי בהבנת סיפורנו
כעם. זה בטוח יקרה. איך אני יודע?
מרבי טקיבא

החורבן לדורותי

בדרכנו על פני לוח השנה מאז אירועי שמחת תורה, לכל יום ולכל חג יש משמעות מחודדת הרבה יותר. הנה אנחנו כבר בתוך שלושת השבועות שמזכירים לנו, כמוכן, את החורבן הגדול ושנאת האחים שקדמה לו. החורבן של בית המקדש והנפילה הרוחנית של עמנו לפניו ובעקבותיו מוזכרים אצלנו בכל יום, בין אם זה בתפילה, בכרכת המזון, בחתונה וגם כשיהודי יוצא מהבית ורואה את הריבוע זכר לחורבן, את החסר במציאות.

אבל מה המשמעות של כל זה השנה, כשאנחנו כבר כל כך הרבה זמן בתוך הכאב של האבל ומלחמה? לכאורה אנחנו אמורים להרגיש את החורבן יותר מכל שנה, אבל דווקא כאן כשאני בודק מה אנחנו מרגישים ומול מה אנחנו עומדים, אני יכול אולי להתחזק מסיפורה של סיטואציה אחת בחורבן ההוא.

זו אותה סיטואציה מפורסמת של רבי עקיבא, שצוחק כשהוא רואה לאן הדברים הולכים, כי אם התגשמה נבואה כזו שלילית תתמש גם הנבואה החיובית. ובהקשר למה שקרה לנו בשביעי לאוקטובר, התחושה וההבנה שלי היא שאנחנו עוד נראה שבעצם זו עוד חוליה בשרשרת של אירועי חורבן שבתורם פתחו את הדרך לגאולה. אלה אירועים שאנחנו כביכול נופלים בהם, משלמים על חוסר הבנה, אבל הפעם לא אתרכזו בכתובת שהייתה על הקיר, בשנאת האחים או בקונספציה שהובילה לשם, אלא בכך שבעצם כל חורבן הוא גם התעוררות מקונספציה. צריך רק להיכנס לראש של רבי עקיבא ולראות את אותה תמונה – מצד הישועה, מצד הגאולה.

רבי נחמן אומר שאם אתה צועק על הגלות שלך, יש לך כבר חלק בגאולה. אם אתה צועק על החוסר, אתה כבר מתחיל להשלים אותו. אז השנה יהיה לנו קל לצעוק את החוסר, וגם להאמין שהישועה והמילוי בוא יבואו.

מציאות ברורה

מה קרה? למה אני כזה אופטימי? מה מביא אותי לנטות לדברי רבי עקיבא בזמן שאנחנו חווים בשלושת השבועות את החורבן? התשובה שלי היא – החיילים. החיילים שיוצאים מרצועת עזה. בחודש האחרון יוצא לי לפגוש כל כך הרבה חיילים וקצינים, מהם חברים ומהם גם כאלו שאני לא מכיר, ואני שומע מהם מה היה להם שם. אם יש אמירה שיכולה לכנס את מה שקורה במקביל כאן ושם, זה 'שתי מדינות לשני עמים'. אבל לא, לא על תקן פתרון כביכול הסכסוך שלנו עם הערבים, אלא פשוט: יש מדינת ישראל המוכרת לנו, ויש מדינת עזה הלוחמת. מדינת עזה שמכניסה לתוכה פלוגות של חיילים מכל הצבעים והכיוונים, ושם גם אם כל אחד יודע מה הזיהוי הפוליטי של חברו, זה לא הופך לעניין. למה? כי המציאות ברורה.

זה מביא אותנו לסיפור של שנאת האחים. הרי כל שנאת האחים וכל מה שקורה לנו באולפני הטלוויזיה וברחובות זו בעצם מחלוקת על משהו; אבל בעזה, אצל עם הגיבורים שנלחם שם יש איזשהו מצב לנגד העיניים שלו שמבטל את המחלוקת, שאומר לו שהמחלוקת היא לא העניין פה.

למה הם לא מתווכחים על פוליטיקה במילואים? כי הם שמים את זה בצד להפסקת צהריים או כשהם יחזרו לארץ? הם לא מדברים על שנאת האחים בתוך המלחמה כי המציאות שם ברורה, וזו בעצם תחילת הגאולה.

מציאות ברורה היא גם מציאות של שלום. רבי נחמן אומר, שאם נמשיל את זה לאיש ואישה – גם הם הפכים ככל. הרי, כמו שהגמרא אומרת, "אביו מזריע הלבון שממנו עצמות וגידים... אמו מזרעת אודם שממנו עור ובשר..." האיש בונה את העצמות של הילד שהן בגוון לבן, ואילו מהאמא מגיעה האדמיות של העור – שני הפכים. "ואי אפשר", אומר רבנו, "שיהיה הולדה כי אם על ידי בחינת שלום, כי עיקר השלום שמתחברין שני הפכים".

זאת אומרת, הולדת מציאות של שלום באה על ידי נשיאת ההפכים וההבנה ששניהם יכולים להתחבר. אז מה קורה בעזה? שני ההפכים בפלוגות הלוחמות בעזה, נהפכים לסוג של שלום פנימי. כאשר אנחנו יודעים מול מה אנחנו עומדים, כשיש הגדרת אויב, יש שלום פנימי. ברגע שאתה מבין שאתה חלק מסיפור גדול, יש התבטלות לסיפור. הסיפור הגדול שלנו זה הקדוש ברוך הוא והאמונה שליהודי יש דרך. כולנו שונים, אומר רבי נחמן, כולנו מורכבים מיסודות של אש, רוח, מים ועפר, ואין סיכוי שמישהו יהיה דומה לשני; להפך, בנו אותנו שונים דווקא כדי שנבין שעל הארץ יש התנגשות, אך כשנרים את העיניים שלנו למעלה נבין ששינוי תחת אותה מטרייה, בסירה אחת. ואם אנחנו בסירה אחת, אז השלום הוא הדבר היחיד שיניע את הסירה הזאת.

הספינה היהודית שטה לה כבר 4000 שנה. לא פעם ניסו לשבור אותה, אפילו התנדבנו לחורר בעצמנו את הספינה הזאת כמה פעמים, אבל מיד הבנו את המשמעות וחזרנו להתבטלות. זאת אומרת שאם אתה חלק מסיפור גדול, זה בסדר שאתה חושב את מה שאתה חושב, אבל מתוך עצם ההבנה שלך שהסיפור הוא כזה גדול – אתה לא תירא בספינה ולא תחריב את הבית.

זה מה שקורה לחיילים שלנו שם, ואני מתעורר. כי כשאנחנו כאן חווים את חורבן השביעי לאוקטובר וחורבן ירושלים מפני 2000 שנה, בעזה העזתים חווים חורבן פיזי, והחיילים שלנו חווים כבר את השלום ואת הבנייה.

להתכופף יחד

תמיד שואלים אותי – כביכול בהנחה שאני יודע, אבל אני לא יודע: תגיד, מה יהיה? מה יהיה בעזה? מה יהיה בלבנון? אז חברים, אני לא יודע איך יסתיים הסיפור הזה. אני יודע דבר אחד: ההיסטוריה מלמדת אותנו, שמהחורבן שאנחנו חוונו חייבים לצאת לסדנה ללימוד השלום. והכוונה לשלום הפנימי, בכלל לא עם שכנינו אלא בתוכנו.

מה יהיה? אני לא יודע. אני רק יודע שזאת תהיה סדנה מוצלחת מאת השם יתברך, ובעוד שנים ספורות יהיה פה בום של בנייה, קפיצה עצומה בילודה, קפיצה עצומה באמונה, ותהיה מדרגה אחרת לגמרי בהבנת סיפורנו כעם. זה בטוח יקרה. איך אני יודע? מרבי עקיבא, אבל אפשר גם ללמוד את זה מהחדשות. כי כל המלחמה פה היא בעצם קרב על סיפור אחד גדול ושאלה גדולה – האם אנחנו חלק ממנו או לא חלק ממנו. אלו אומרים: אנחנו ככל העמים, אין לנו סיפור משלנו – חלילה, ואלה אומרים: יש לנו סיפור מיוחד, "עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב". אנחנו לא עושים את החישובים של הגויים, יש לנו חישובים אחרים. החישובים שלנו הם אברהם, יצחק ויעקב, הר הבית והצדיקים. משם אני גוזר את הסיפור שלי. וגם אם הצד השני לא רואה את זה, המציאות תביא אותו ביום מן הימים לראות את זה. השנה, בתקופת שלושת השבועות של בין המצרים, אני מזכיר לעצמי לא ליפול לעצבות של החורבן אלא להסתכל מעבר לגדר בעזה, אל הלוחמים שיוצאים לשם ומלמדים אותנו את הדבר הזה שנקרא שלום פנימי מול המטרה הגדולה של היהודי.

כולנו שונים אך מכופפים ראשנו אל מול המטרה הגדולה אליה עמנו הולך, ובהכרח הוא ילך. קיבלנו עכשיו אזהרה, נסיגה אחורה כדי להתקדם קדימה. בשלושת השבועות הללו אנצל את הזמן לחוות את תחושת החורבן, אבל עם נשיאת עיניים לצד השני של הגאולה הקרובה בעזרת השם.

איך מצליחים להיות הורים בעידן הדיגיטלי? בעזרת השילד

הגנה בהתאמה
אישית לכל משתמש

הגנה בווטסאפ
וברשתות חברתיות

בקרה על זמני מסך
בכל מכשיר

לגלוש מוגנים
במהירות הסיב

חדש! SHIELD

פתרונות דיגיטליים מתקדמים להורות חדשה

בואו נודה על האמת, אנחנו גדלנו אחרת לגמרי מהדרך שהילדים שלנו גדלים. הורות חדשה דורשת כלים חדשים. הכירו את SHIELD מבית רימון - מעטפת הגנה מותאמת אישית לכל בן משפחה, ששומרת עליהם גם באינטרנט, גם ברשתות החברתיות ואפילו בווטסאפ. התקשרו והצטרפו עכשיו.

rimon.net.il

שותפות בגאולה

אין לי כח,
אין לי כח,
אין לי כח,
אין לי כח.

את השיר מעורר ההשראה הזה לא כתב ר' יהודה הלוי, גם לא ביאליק. כתב אותו בחור בגיל שלכם ממש, אחד שחי מעבר, רואה דברים אחרת, מאמין גדול ביכולות שטמונות בכל אחד, באמת משהו יוצא דופן.

עכשיו רק צריך גיטרה בס בשביל הבומים, תופים עם קצב לא ברור, וגיטרה חשמלית שעושה הרבה רעש.

זהו. הלהיט הבא שהולך לחרוך את הפלייליסט של הרשת כבר כאן.

לזה קוראים בעברית: אמנות.

אתם רוצים לנסות להסביר שניה את הקטע הזה? אם השישיסטים נכנסו לפנימיות של השביעיסטים תוך דקה מתחיל שדה קרב שלא מבייש לוחמי שייטת מנוסים. כולם על כולם, ריצות זריזות, עבודת ידיים חזקה, פרץ של אנרגיה מטורפת. ולא תגידו חמש דקות בשביל הפרוטוקול, אפשר להחזיק ככה שעה רק בקרב עצמו, עוד שעה בתכנון השלבים הבאים, וביצוע שכולל: פריצה משולבת מהחלונות והדלת, השכמה אלימה לישנים ובריחה לחדרים לפני שצוות פנימייה מגיע.

בואו נחזור אחורה בזמן, רק שתי דקות לפני שהפכתם למכונות מלחמה. המדריך נכנס לחדר ורואה עטיפה של תפוצ'יפס על הריצפה. בחדר יושבים עשרה תלמידים, הוא עובר אחד אחד ומבקש ממנו להרים את האובייקט, להלץ התגובות: 'בדיוק היום נתפס לי הגב בשיעור ספורט', 'יואו, אני מה זה עיף, סליחה', ארבעה 'אין לי כח', עוד ארבעה 'למה אני'?

בסוף המתנדב המסכן מואיל בטובו לקום ממקום כבודו, ללכת צעד קדימה, לכופף את הגב הקדוש שלו, לשלוח את היד קדימה, להרים את העטיפה המסכנה, לבצע תמרון מורכב של חצי סיבוב במקום לכיוון הפח. זהו, אפשר לחזור חזרה לתנוחה היעילה ומלאת ההשראה של רביצה במיטה.

שתי דקות אחר כך תפוסי הגב, העייפים, חסרי הכח והמוטיבציה הופכים ליחידת עילית מלאת אנרגיה.

ככה אנחנו. אוהבים מאוד לזוז כשזה כיף ומשתלם, מאוד לא אוהבים לזוז כשזה 'סתם'.

בתוך קטגוריית ה'סתם' נמצאים כל הפריטים השוליים והזניחים של החיים, אלו שלא באמת חשובים לחיים טובים, יעילים ומלאי משמעות: תפילה, לימוד תורה, לימודים, סידור הבית/החדר, עזרה להורים או לכל אדם אחר שלא משלם על העזרה ועוד פריטים חסרי תועלת שכאלה.

שלא נבין לא נכון. ברור שטוב לדעת גמרא, לא טוב להשקיע בלמידה. טוב שהחדר מסודר, לא טוב לסדר אותו. טוב שיש אנשים שעוזרים לאנשים אחרים, זה לא צריך להיות דווקא אני.

במילים אחרות - הוד מעלתו ירום הודי יואיל לשאת חסד לעבדי הנרצעים ויתיר להם להיכנס פעם בשבוע להיכל המלכותי על מנת

איור: אהרון טירם

לסדר ולשטוף אותו, אך חלילה לא יעלה על הדעת שהוד מעלתו ינקוף אצבע לעבודה בזוויה ופחותה שכזו. הוד מעלתו עסוק בדברים חשובים הרבה יותר.

ברור שמישח זה טוב, חיוני, נצרך ומשמעותי. שמישהו יביא אותו סוף סוף, דחוף!
בוקר טוב לעצלנים!

כדאי שתתאפסו על עצמכם זריז, ה' יתברך לא עובד אצלכם, וגם הצדיקים לא. אתם רוצים משיח? הוא חשוב לכם? תתחילו להזיז את עצמכם לאנשהו.

המשיח תלוי בנו ובעבודה שלנו כאן בעולם הזה: המצוות שלנו, התורה שלנו, התפילה שלנו, כל אלה מקדמי משיח. הנחת תפילין? עור של בהמה הופך ממש עכשיו בטל לאור האין-סופי של ה'. נטלת לולב? ענפים מהגינה בטלים עכשיו לאור ה'. למדת תורה? התפללת? אותו הדבר.

לא רק החפצים בטלים לאור ה', גם הכח של הנפש הבהמית שלך שהיה שותף באירוע בטל לאור ה'.

זה בדיוק מה שאמור לקרות בגאולה, כל המציאות אמורה לצעוק: 'ה' הוא המלך'!

אתם יכולים לראות את זה ככה: כשאתה עושה מצווה אתה בעצם כבר קצת מביא משיח וקצת חי גאולה.

אתם יכולים לשכב במיטה, להגיד אין לי כח, ולגרום למשיח לחכות עוד. אבל תזכרו שאלפיים שנות גלות מחכות רק לכם, ואף אחד לא מתכוון ולא יכול לעשות בשבילכם את העבודה.

אולי הגיע הזמן לצאת סוף סוף מאזור הנוחות ולהתחיל לעשות משהו יעיל כמו - להביא משיח.

צילום: חיים קוטון

50% הנחה
על דמי הרישום!
לנרשמים בערב פתוח

המכללה
האקדמית חמדת
חוסן, אמונה, חינוך
קרית חינוך עדות נגב

8.8
ז' אב, תשפ"ב
יום פתוח
באקדמית חמדת
יום חמישי | 19:00-14:00

נרשמים מהבית או מהקמפוס

תואר שני M.Ed.
שנה אחת בקמפוס

תואר ראשון B.Ed.
יומיים בשבוע בקמפוס

תואר שני ותעודת הוראה
שנתיים

הסבת אקדמאים
שנה אחת בקמפוס

נרשמים לתואר ראשון ותעודת הוראה ומקבלים מחשב נייד מתנה! בכפוף לתקנון

- אפשרות לשילוב מדרשה באקדמיה
- תוכנית מקוצרת לתואר ראשון בחלק מהחוגים
- תוכנית מצוינות
- מתכנת היברידית של כשבוע מהקמפוס וכשבוע מהבית
- החזר שכר לימוד ל-M.Ed. בכפוף לתקנון משרד החינוך
- מערך מלגות נרחב
- שנה ראשונה חינוך ל-B.Ed. בכפוף לתקנון משרד הביטחון

www.hemdat.ac.il

כשחוסן פוגש אמונה וחינוך

למידע והרשמה חייגו אלינו *5280

ביפין ג'ושי, סטודנט באקדמית חמדת, נחטף בשבעה באוקטובר ומוחזק עדיין ברצועת עזה. מחכים לך ולכל החטופים!

מניין וסגולותיו הרב-תחומיות // ד"ר חנה קטן

במניין, ובשעת התפילה לאחוז בקצב עם הציבור, מבלי לעסוק בקטע אחר בתפילה או בעניין אחר.

"לא אוכל להתאפק ולהחריש מלזעוק עוד בקול ענות חלושה, במטותא מינייכו ברחמינ נפישין, חוסו נא על נפשותיכם, והישמרו והזהרו מאד מאד על התורה ועל העבודה שבלב זו תפילה בכונה להתחיל כולם יחד כאחד מלה במלה, ולא זה בכה וזה בכה, וזה דומם וזה משיח שיחה בטילה, ה' ישמרנו..." (תניא, קונטרס אחרון, ט)

עם השנים, גילה המחקר הרפואי כי לתפילה במניין יש גם השלכות בריאותיות.

בגיליון כתב העת 'רפואה' של ההסתדרות הרפואית, פורסם מאמר המצביע על כך שהליכה לבית הכנסת והשתתפות בתפילות (במיוחד אצל אנשים מעל גיל חמישים) משפרות את הבריאות. המחקר בחן ממצאים לגבי אורח חייהם של מעל אלף ישראלים מגיל חמישים ומעלה, ומצא כי השתתפות קבועה בתפילות במניין גורמת באופן מובהק לשיפור במצב הבריאותי הכללי, לירידה בשכיחות מחלות לב, קוצר נשימה, הפרעות בשינה ונפילות. ויש לכך סיבה אובייקטיבית - האינטראקציה החברתית במסגרת קהילת בית הכנסת צוינה כאחת הסיבות המשוערות לשיפור הזה, מתוך הסקה ברורה מההיפך - ידוע וכבר הוכח שחוסר תמיכה חברתית מחוץ לבית נקשר עם תוצאות רפואיות גרועות יותר, מה שממחיש את תנאי הבדידות עמם מתמודדים חולים מבוגרים קשים שחסרות להם אינטראקציות חברתיות. מכאן הגיוני לומר שהשתתפות החברתית בתפילה בציבור הוא אחד הגורמים המשפיעים על תוחלת החיים ואיכותם.

מחקר נוסף שבוצע באוניברסיטת תל-אביב הצביע על כך שתפילות מפחיתות את הסיכון ללקות באלצהיימר ובמחלות מוח אחרות הפוגעות בזיכרון. לפני למעלה מעשור, פורסם מחקר שבוצע ב'הרדסה' בשיתוף עם האוניברסיטה העברית, שהצביע על שיעורי תמותה נמוכים ממחלות לב וסרטן בקיבוצים הדתיים יחסית לקיבוצים החילוניים, כאשר ההבדל יוחס לאורח החיים הדתי שבמרכזו נמצא בית הכנסת. כן, גם בקיבוצים הדתיים שחבריהם אינם מנהלים אורח חיים חרדי-תורני ההופעה הקבועה שלוש פעמים ביום בתפילה בציבור, הכוללת גם הקשבה לשיעורי תורה (מוקדם בבוקר לפני תפילת שחרית וואו בסוף תפילת שחרית וואו בין מנחה לערבית וואו אחרי תפילת ערבית, כמקובל במקומותינו) מוסיפה בריאות. כפשוטו. גם אם נתעלם מהנתונים החברתיים הנוספים, הרי רוב המתפללים אינם חוסכים מעצמם 'סמול טוקים' לפני ואחרי התפילה, שגם הם מוסיפים לקשר החברתי הסובב את התפילה בציבור.

ואם נרד לרזולוציה יותר מדויקת - לתפילת העמידה יש יתרון בריאותי מיוחד. מחקרים בארה"ב הראו כי עמידה במהלך לימוד או עבודה משפרת את הקוגניציה ומפחיתה הפרעות קשב. אבל האמת היא שבתפילה בכלל ובתפילה בציבור בפרט עומדים בקטעים רבים נוסף לתפילת העמידה, כך שהיתרון הופך להיות למשמעותי אף יותר. אפשר להוסיף על כך, אם הגענו עד כאן, שגם היתרון של הלימוד בעמידה ליד הסטנדר כמקובל בשיבות, לפחות בחלק מהזמן, מבוסס מדעית.

מוגש ע"י מדרשת מעיינותיך

אמותינו הקדושות היו עקרות וחז"ל מספרים לנו שאחת הסיבות היא שריבונו של עולם התאווה לתפילותיהן. חנה היא אימה של תפילה - תפילת העמידה נלקחה מתפילת חנה, המבטאת את ערגתה לבנים. ואכן גם אמותינו הקדושות וגם חנה נענו וזכו ללדת נשמות גבוהות במיוחד. אף תפילה לא הולכת ריקם. וכנראה שריבונו של עולם רצה שאבותינו הקדושים יהיו פירות של תפילות מעומק הלב. כרופאת פריון אני יכולה להעיד על כך שילדים של תפילות הם אכן נשמות מיוחדות. תפילה עבורי זאת פסגה, ותפילות השבת הן מעין עולם הבא. אני בוכה בכי של התרגשות, אוספת את כל המאוויים, ושופכת את ליבי. אולי זאת התפילה במניין, שבמשך השבוע בדרך כלל איני זוכה לה, שמוסיפה הוד וזוהר לתפילה שלי - ברוב עם הדרת מלך. בדרך כלל אין לנו כנשים את הפריבילגיה להתפלל בציבור יום יום... הפגישה היומית בבית הכנסת משדרת יציבות לחיי היום יום. יש לגברים שלנו מסגרת חברתית המונה לפחות עשרה אנשים, ומאפשרת מידי יום שיתוף ברעות באמונות בחדשות ובחוויות אישיות, בשמחות ובאבל, ועוד. אבל יש הרבה מעבר לצד החברתי.

אדמו"ר הזקן מייחס משמעות עוצמתית למניין כצירוף של עשרה כוחות נפש אלוקיים יחד, מתוך הבנה שצירוף של עשרה יוצר מבנה שלם, כלי להשראת השכינה. על כן, הצירוף צריך להיות כראוי, יחד ובקצב אחד - רק כך תבקע התפילה את הרקיעים, ואת כוחה אין לשער. מנגד, ככל שקדושת המניין עליונה ועוצמתית, כך ביטול המניין וזלזול בו הם תופעה חמורה ומסוכנת. לכן אדמו"ר הזקן באגרותיו לקהילות החסידים (המופיעות בחלקו האחרון של ספר התניא) מבקש, מפציר, מזהיר ומתריע, לשמור על התפילה בציבור כתקנה, להיות נוכח אקטיבי

בואי להיות חלק ממשהו גדולי!

שירות לאומי במדרשת מעיינותיך

אם יש לך:

- ♥ חיבור לנוער
- ♥ ניסיון בהדרכה
- ♥ תודעת שליחות
- ♥ חיבור לתורת החסידות

צריין אן סגרת שירות?
אולי זה את!!
3י קלר אלאום נאיין אילי

תושקי ☎ 054-2559229

מדרשת מעיינותיך

יש כאן מקום בשבילך!

סרקי לאתר <

מדרשת מעיינותיך • אירוח ולימוד ברוח החסידות

המכללה האקדמית צפת

הצטרפו לקהילה

אקדמית צומחת

SVRA

מסלול עבודה סוציאלית ללא פסיכומטרי

תוכנית הלימודים לתואר ראשון בביה"ס לעבודה סוציאלית מקנה ידע עיוני ויישומי בתחום העבודה הסוציאלית. הסטודנטים במסלול הלימוד נהנים מביקוש רב בשוק העבודה ומשתלבים במגוון תפקידים משמעותיים בקהילה, במחלקות לשירותים חברתיים, בתחום הבריאות, בבתי החולים, במסגרות לבריאות הנפש ועוד..

מסלול משפטים ללא פסיכומטרי

לימודי תואר ראשון במשפטים הם מסלול לימודים אקדמי המכשיר את הסטודנטים לעסוק במקצוע עריכת הדין. הלימודים כוללים לימודים תיאורטיים ופרקטיים בתחומי המשפט השונים, כגון דיני פלילי, דיני משפחה, דיני נזיקין, דיני עבודה ועוד...

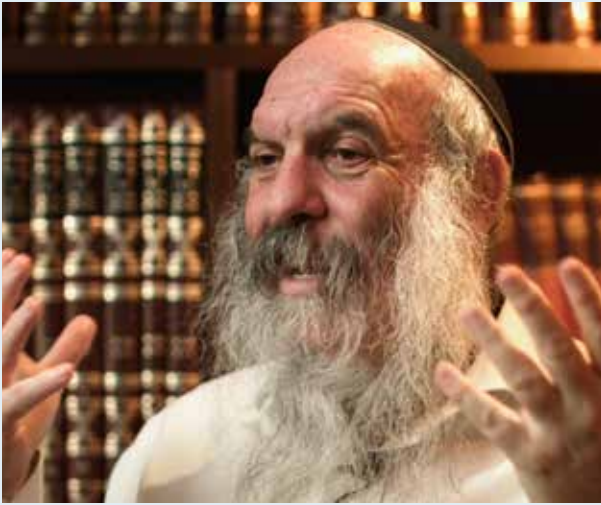
מלגות ייחודיות • בית מדרש בראשות הרב ד"ר בניהו ברונר • אפשרות למגורים בכפר סטודנטים חקלאי

לפרטים: 1800-344-544

האקדמית צפת

פרק כ"ה / אחטא ואשוב?!

בקשר שלנו עם הקדוש ברוך הוא שהוא נצחי ומעל הזמן, כל פגיעה היא כל כך נוראה, שהרעיון שאחר כך אני יכול לחזור בתשובה לא משנה מאומה את החרדה והדחייה מפני כל אפשרות של חטא

האדם, כמו שאומר ר' נחמן מברסלב: "אם אתה מאמין שיכולים לקלקל", יש חטא, אפשר להתרחק מאלוקות - אז להתקרב על אחת כמה וכמה, "תאמין שיכולים לתקן".

ואף על פי כן, כמו שאצל בנו יחידו של אדם כל רגע הוא יקר, כך בנוגע לקשר שלנו עם הקדוש ברוך הוא שהוא נצחי ומעל הזמן, כל פגיעה היא כל כך נוראה, שהרעיון שאחר כך אני יכול לחזור בתשובה לא משנה מאומה מהחרדה והדחייה מפני כל אפשרות של חטא. כך הנפש שלנו מביטה מצד אמיתתה, כך הנשמה של היהודי רואה את המצב.

לכן, כל מה שמדובר על תשובה הוא רק בדיעבד, אחרי החטא. לפני החטא לא מדברים עליה בכלל, ולא מאפשרים למציאות של התשובה לפגוע אפילו במשהו מההתמסרות לקיום התורה כולה, ולא לעבור על חטא קל שבקלים. כי אף על פי שבאמת התשובה מתקנת אבל זה רק אחר כך, ועכשיו יש פגיעה בלתי נסבלת. כמו שגם בכך אהוב, הרפואה שלאחר זמן לא יכולה לאפשר לי לגרום לו כאב עכשיו.

ואם כך הדבר ביחס לבן שחי תחת הזמן, וכשתבוא הרפואה וההחלמה בעתיד אז ההווה הכואב באמת לא יהיה נוכח, ולמרות זאת איש לא יעלה בדעתו לעשות כך לבנו ולו מצד הרגע הזה, כאמור - הרי בוודאי ובוודאי כאשר יהודי עושה מצווה או חלילה אם יעשה עבירה, זה קשור לדיקויות האלוקות שלמעלה מכל זמן. הכאב כאן הוא גדול לאין ערוך, והוא נצחי גם מצד הרגע הזה. לכן, גם אם ברקע הדברים יש במציאות מושג של תשובה, אבל הנשמה לעולם לא יכולה לקבל שמפני כך אפשר חלילה לעבור עבירה.

לכן, לא רק שציווי חז"ל לא מאפשר לנו "אחטא ואשוב", אלא הנשמה שלנו אומרת שזו לא אפשרות בשום פנים ואופן.

הפעם נעסוק בפרק כה בתניא, והאמירה של רבותינו במשנה "האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה" העומדת ביסודו.

אדמו"ר הזקן מבאר שבמאמרם זה של רבותינו מדובר רק כאשר האדם מתכוון לנצל את אפשרות התשובה כדי לחטוא. כמו כן, באגרת התשובה בהמשך התניא מבואר תנאי נוסף, שאם החטא לא מגיע מתוך יישוב הדעת אלא היצר-הרע משתלט על האדם, זה לא בכלל "אחטא ואשוב".

אבל הסוגיה הזו מתחדדת בפרק שלנו בצורה יותר עמוקה. אין מדובר רק כהוראה מבחוץ, כדבר שרבותינו מגלים לנו ש"האומר אחטא ואשוב" במצבים שהוא רק מנצל את אפשרות התשובה בשביל לחטוא מתוך יישוב הדעת, "אין מספיקין בידו"; אלא כהבהרה מה אנחנו מצד שורשנו האמיתי רוצים באמת.

האם אדם יכול לשבור את היד של בנו יחידו שנולד לו לזקוניו, אהבת חייו, מתוך ידיעה שאחרי כן יבואו רופאים טובים וירפאו את היד באופן שיהיה ככתחילה לגמרי, ולא עוד אלא שהבן ישכח לגמרי מה שהיה?! גם אם יהיו רופאים כאלה, האם אדם יבוא לשבור את ידו של בנו? הרי הוא לא מעלה על דעתו דבר כזה. אפילו שבעתיד הכל יימחק ויישכח, אבל הרגע הזה עומד בפני עצמו. רק המחשבה שהוא יגרום כאב, ובוודאי כאב חריף, לבן שלו, מועזת-מטלטלת אותו, ומונעת ממנו כל אפשרות לעשות מעשה שכזה.

כשאנחנו עוברים חלילה על רצונו יתברך, יש דרך תשובה ובאמת אפשר לתקן. התשובה מתקנת ומשכיחה את העבר. יש בתשובה דרוגת שונות ואין כאן המקום לפרוטין, אבל התשובה באמת הופכת את

"התנערי מעפר קומי"

ישיבת ההסדר שדות נגב

ישיבת ההסדר שדות נגב - בכפר מימון קולטת אברכים לכולל 'דיינות'

- חבורה ממגוון ישיבות
- שותפות בהקמת בית המדרש של הישיבה
- הלימוד בחובלת הרב יצחק מורנו
- ליווי לימודי של החבורה הצעירה
- הקמת קהילה משפחתית סביב הישיבה
- חיזוק ההתיישבות ביוסף

ישיבה חדשה בעוטף עזה
מלגות גבוהות למתאימים

למעוניינים - מתגבשת חבורה בוגרת נוספת (צעירה יותר) של לימוד יצונו, עם רה"י הרב ארי

י"ז בתמוז, 'שלושת השבועות', ביטוי שהשנה נשמע כל כך רחוק, כל כך קרוב.
טו"ב ימי ההכנה של הלב המרציץ לאיטו הפכו לשנה של הכנה. ונראה שהשנה החורבן ממשי מתמיד,
כשנפרצו חומות הערים, כמעט כמו אז לפני אלפי שנים, בירושלים.
כאב מחולות חלולים מול עגל זהב ולוחות שבורים.
כאב צרות הראיה, כאב מאיסה בארץ חמדה.
מכאובים של שנות גלות ארוכות.
מכאובים, כמו הדרכים, המובילות לירושלים.
ומול כותל הדמעות והגעגועים, אניח את געגועי, את לבי, ומכאובינו,
מכאוביו של מלך מציץ מן החרכים, ואבקש, עלינו ועליו, כי נתקלקלו החשבונות, נשרף ביתו ונשבו בניו.
כי בכל אחד מאיתנו לבבות ושברי לבבות.
אבקש שיראה את בניו אהוביו, שנקבצו מכל קצוות עולם, שבים בלבם וגופם לארץ חמדה, ונלחמים על כל צעד ושעל לחונן עפרה.
אבקש שיביט ממעון קודשו החרב, במסירות, במוכנות לתת הכל כדי להציל אח מן הבור.
אבקש שיראה את כל האהבה, את העין הטובה, את אנשי הגבול המסובכים מעיר לעיר, שלא מוכנים לעזוב, לוותר, ללכת למקום אחר.
אבקש שיראה את התפילות, שכבר מזמן חדלו מלהיות פרטיות.
אבקש שיראה את לימוד התורה, בלילות, את האור בבתי מדרשות, חרב תולעת יעקב.
כי כבר כלו כל הקיצים, כבר נשפכו כל הדמעות, והכותל הזה עדות לחורבן וראשון לבניין כמונו, מחכה,
שתהיה לנו לחומת אש, כבוד תהיה בתוכנו ותחזיר עטרתנו ליושנה, אנחנו מתגעגעים מדי, במיוחד השנה.

מוזיקאים מדברים **אוזיקה יהודית ישראלית**
הכנס השנתי ה-1

בבית הספר למוזיקה מזמור גבעת וושינגטון

חמישי 1.8
כ"ו תמוז
תשפ"ד

16:30 התכנסות

נאור כרמי

יזמות כמפתח להצלחה במוזיקה

רוני עברין

סדנת קצב

הפסקה

17:00-18:00

ליאור אנגלמן

הרב יחסי העמלין בין מוזיקה ועבודת ה'

ידון כהן

יח"צ זה לא כל הסיפור

הפסקה

19:15-18:15

מאור שושן

סודות מחדר ההפקה

ליאור טורם

איך לגלוש ברשתות

הפסקה

20:45-19:45

עומר בן רובי

מוזיקה יהודית ישראלית - הדור הבא?
מהקהילות ובתי הכנסת ללב הפיליזיסט

21:15-22:15

בואו להתחבר

אזכור הפועל של האוזיקה!

הכניסה חופשית בהרשמה מראש

עת מלחמה ועת שלום

נכנסתי להתקלח, לבשתי חולצה לבנה, הדלקתי נרות, אמרתי שבת שלום לשני העציצים הנבולים, ביקשתי מהם סליחה, ויצאתי לבית הכנסת. זו הייתה קבלת שבת הכי עצובה

אם בשעות החשוכות של הלילה... ת

שהייתה לי בחיים. פתאום כל החסר היכה לי בפנים. הייתי במרכז, כולם ניגשו אליי ובירכו, וחיבקו, ופרגנו, ואפילו יהושע הרים אותי על הכתפיים והתחיל לשיר בסוף התפילה "אל תירא ישראל אל תירא"... אבל באמת באמת, שהייתי לבד. הייתי כל כך לבד בתפילה הזו, כי ידעתי שאני חוזר לשולחן שבת שצלחת אחת מונחת עליו, וכוס אחת, ומזלג אחד ולב אחד שמרגיש שנעוצה בו סכין אחת.

כשחזרתי לבסיס ביום ראשון הרגשתי הקלה. כאן כולנו "לבדים" ביחד. מאותה יציאה התחיל נוהל חדש של "הגרלות". ואני כל כך שנאתי אותן. בכל פעם יכלה רק קבוצה קטנה לצאת לשבת, אז ערכו הגרלה מי יוצא הפעם. הגרלת הלוטו על מיליונים לא משתווה למתח שהיה בחדר כשהמפקד אמר מי יוצא לשבת.

רצה הגורל, ומי שאחראי עליו מלמעלה, שיצאתי הראשון לצאת לשבת הראשונה. למה המזל לא מגיע איפה שאני צריך אותו באמת. המילואימניקים שהשתחררו הביתה הלכו להתארגן על עצמם ליציאה והשאר

ו"יאו, אני לא מאמינה, אבנר כפרה, אם הייתי יודעת שאתה יוצא שבת, ברור שהיית בא אלינו! והמשפחה של דניאל אחי, השבת מוזמנים לשכנים שיש בר מצווה לבן שלהם, ואתה בכיף מוזמן לבוא גם..."

ה היה ביום שישי אחרי שישה שבועות רצוף בעזה. המפקד הפתיע פתאום והודיע לנו שכולם יוצאים לשבת. משמחת תורה לא יצאנו. עזבנו באמצע החג במייד והתייצבנו. חלק מיד הודיעו למשפחה וחלק שמרו את זה בהפתעה. וזה למה? כמובן כדי לצלם סרטון כשברקע השיר: "גם בשעות החשוכות של הלילה" שיעלה ישר לפייסבוק ויצבור מלא תגובות מרגשות ויסחוט דמעות מתוקות. אני יודע שאם שמעון היה שומע את זה, הוא היה אומר לי: "אללה אבנר, אתה סתם רווק קנאי ומתנשא, חלאס עם הציניות, תתרגש קצת, מה יש? זה לא כואב" ואני בלב שלי הכי יודע שאני רווק, ואני הכי יודע שאני מקנא. אבל אני הכי יודע יותר מכולכם, שוואלה, זה כואב. באמת אחי, זה ממש כואב.

כולכם הולכים להגיע למשפחות עוטפות, לאישה מוארת שסוף סוף כיבו לה את הכפתור של הגעגוע, לשלטים צבעוניים, לבלונים, לילדים שקופצים עליך, לאנשים שהחיסרון שלך היה משמעותי ויום יומי. אתם תגיעו לטיול לילי זוגי אחרי סעודת שבת שאפשר לספר בו את כל מה שעבר עליך, כשהרוח מלטפת לשניכם את הפנים ומרגיעה ימים סוערים, לשתף בחוויות העמוקות שחוויתו במלחמה, שאי אפשר לספר עליהם לכל אחד. אז מה אתה יודע על כדירות, מה? עשית פעם שלוש סעודות שבת בין ארבעה קירות? שרת להם "שלום עליכם" ועוד יותר נורא, "אשת חיל"? אתה יודע מה זה לחשוב רגע למי הייתי חסר כל הזמן? לא מי דאג לי, כאלה יש הרבה במשפחה הגרעינית והמורחבת שהתפללו וקראו תהילים שאבנר בן תקווה יחזור שלם ובריא. לא, לא לזה אני מתכוון... למי הייתי חסר בנושמה בהיעדרי? שישה שבועות, שהם ארבעים ושניים ימים...

כשנסענו הביתה, הודעתי להורים שלי בדרך שאני מגיע, אבל הם כבר מבוגרים וכמעט לא עושים שבתות בבית. אני בן הזקונים והיחיד שלא נשוי, ולכן גם לא נושא בנטל התורנות. כל שבוע מישהו מביא אותם אליהם לשבת ומחזיר אותי, ואחרי החיבוקים והנשיקות הם שאלו אותי: "אנחנו עושים שבת אצל דבורה. תבוא איתנו, כן?" בעלה של דבורה, גיסי, מלמד בישיבה והם גרים ממש מול הישיבה. ההורים שלי מתים על השבתות שם, עושים לאבא שלי כבוד, נותנים לו לעלות לתורה, מקימים אותו לרקוד קצת ואמא שלי עם הנכדים סביבה מבסוטים. אבל אני, סעודת שבת בחדר אוכל עם עוד מלא בחורים, פחות בא לי בטוב... אחרי טלפונים לשאר האחים, מסתבר שדנה מתארכת אצל חמיה וחמותה,

הלכו מבואסים. התחלתי לאסוף את הכביסה המלוכלכת, וחשבתי למי להתקשר קודם להגיד שאני מגיע. שום אפשרות לא הייתה אטרקטיבית, ובעיקר פחדתי שבסוף אהיה לבד שוב. אבישי דיבר בטלפון, יותר נכון ניסה לדבר. שמעתי אותו אומר: "לא, בבקשה אל תבכי, ככה זה בהגרות, אני מקווה שבשבוע הבא... כן, אני יודע. כן, אני מצטער." הוא אמר שברי מילים כי מהעבר השני לא ממש ניתן לו לסיים משפט... בהחלטה של שנייה ניגשתי אליו ואמרתי לו: "אבישי אחי, צא במקומי הביתה". "אתה רציני, אבנר?" "ממש רציני. אני אודיע למפקד, לך תתארגן". "שמעת? אני בא, אני בא, יש כאן צדיק שהחליף איתי". ואז הוא עבר לדבר בלחש: "לא, לא, אל תדאגי, את לא מצערת אף אחת, אין לו אישה. כלומר", הוא הסתכל אליי והשפיל מבט, "בינתיים, עדיין, כרגע, אין לו אישה". היינו קרובים מספיק בשביל שאשמע אותה אומרת: "אה, אז סבבה..."

יום הולדת שלושים וחמש. בקבוצת הווצאפ של המשפחה ברכות עם מלא אימוג'ים, מדבקות, ואיחולים של "לשנה הבאה מתחת לחופה", "שהמזל טוב הבא בקבוצה יהיה שתבשר לנו בשורות טובות". "יאאללה כלה עוד השנה אינשאללה" אבל זהו. שום דבר לא מעבר להודעות דביקות וצפויות. האם ציפיתי לקצת יותר? ציפיתי. אם נזכרתי בדויד שקיבל ביום ההולדת שלו משלוח של שוקולדים עם ציורים ומכתבים מהילדים שאותם הוא תלה ליד המיטה, ועם מכתב סגור שמצוייר עליו לב אדום וגדול? נזכרתי. אם נצבט לי הלב? נצבט. הלב שלי כבר התרגל להיות צביט... והייתה את השבת ההיא ששוב יצאתי בהגרה, וכבר ויתרתי הרבה יותר מפעם אחת לחברים נשואים, אבל הייתי עייף ומותש. מתחתי שריר ברגל וכאב לי לזוו. הרגשתי שהגוף חייב מנוחה. והחלטתי שהפעם אני יוצא ולא מוותר למישהו אחר. כשהלכתי להתארגן, הרגשתי שזיו עוקב אחריי וממש ראייתי את זה קורה. הוא פנה אליי: "תראה אבנר, קצת לא נעים לי... אני יודע שיצאת בהגרה, אבל השבת אנחנו חוגגים יום נישואין... אולי אתה מוכן... אה... "מצטער זיו", קטעתי אותו, "השבת אני לא יכול". ידעתי שעכשיו הוא יתקשר לאשתו ויגיד לה שלא הסכמתי. ידעתי שהיא תהיה עצובה ומאוכזבת, וכמעט שוויתרתי שוב. אבל בסוף אמרתי לעצמי: ומה איתו? מה עם אבנר? אין לו חיים? מה איתו? ויצאתי הביתה ואכלתי את עצמי מבפנים כל השבת. זה הדבר היחיד שאכלתי, כי היה לי חום, והרגשתי נורא, הייתי עם צמרמורות במיטה בלי שאפילו כוס תה מישהו יכין לי. וכל מה שהצלחתי לחשוב עליו זה שבשביל השבת המאוד לא שבתית הזו, זיו ואשתו לא היו יחד ביום הנישואין. ומה איתי? מה באמת?

אני בטוח שעד יום השחרור שלנו מהמילואים ישב על זיו הסיפור הזה, הוא כמעט לא דיבר איתי. אבל יום אחד הוא ניגש

אליי, זה היה כמה ימים לפני השחרור, הגיח לי יד על הכתף ואמר לי ככה בלחשיה כזאת עם טון כבד: "תגיד, אבנר, אתה למדת עם סבג בישיבה, נכון?" "איזה סבג? אסף או שלמה? היו לנו שניים בישיבה". "אסף" הוא אמר לי והפנים שלו היו חתומות. הרגשתי את הבום בלב. ולא הייתי צריך לשאול את למה הוא שואל, הבנתי לבד שסבג הותר לפרסום. סבג היפה, הכריזמט והגבוה. היינו חברים ממש טובים פעם בימי הישיבה התיכונית, מדורות, טיולים לכנרת, תחרות טרמפים לאילת, עשינו שטויות, עבדנו בקטיף. איזה כאב. איזה נורא. ואני לא יכול לצאת להלוויה. המפקד אמר שאנחנו משתחררים ממילא עוד כמה ימים ואני אספיק ללכת לנחם. את ההלוויה שלו ראיתי בשידור חי והתפרקתי לחתיכות.

כשהגעתי לשבעה של סבג, התיישבתי במעגל המרוחק יותר מאשתו וההורים. דפדפתי באלבומים שהיו מפוזרים על הכיסאות. בחלק מהם מצאתי גם את עצמי, הרבה יותר רזה, עם הרבה יותר שיער, ועם הרבה פחות דאגות... בעוד אני מתלבט למי לגשת קודם ומה לומר, נכנסה מישהי צעירה בשמלת ג'ינס ומטפחת בצבע תכלת. ברגע שהיא הגיעה כולם נעמדו לכבודה ופינו לה את המקום ממש ליד שירה האלמנה של סבג. אני לא מאמין שיש דבר כזה בעולם, האלמנה של סבג. "ידעתי שתבואי, חיקיתי לך" שירה אמרה וחיבקה אותה. מהרגע שהיא התחילה לדבר, הרגשתי איך כל העולם נמצא במצב השתק. כולם הקשיבו לה. היה בקול שלה משהו בוטח, מלא אמונה, אבל לא חיצונית, אמיתית. הקול שלה היה עמוק, וגם העיניים שלה דיברו ביחד איתה. התחלתי לחבר חלקי פאזל, וגם קצת נעזרתי בגוגל. הבנתי שזו רינת, היא התאלמנה לפני שנתיים, בעלה נהרג במבצע סודי בג'נין, ואפילו אי אפשר כרגע לפרסם את התמונה שלו. בימים האלה של המלחמה היא עוברת בין שבעות ומנחמת אלמנות. מספרת את הסיפור שלה, ומנסה מהניסיון הכואב שלה לתת טיפה של כוח. כנראה שהיא מצליחה.

אחרי חיבוק לאבא של סבג ולאחים שלו יצאתי החוצה, מהדירה הצפופה בבניין, אל עבר המעלית, הזמנתי אותה ונכנסתי אליה, אבל שנייה לפני שהיא נסגרה, אחזה בה צעירה בשמלת ג'ינס ומטפחת תכלת ונכנסה אליה גם. הדבר הכי מביך בעולם זה מעלית, שניות בחיים שהלוואי והיה אפשר להעלים. ואני כזה ביישן ואין לי מושג מאיפה יצא לי כזה: "דיברת מאוד יפה שם בפנים". "תודה". היא לחשה וליטפה את המטפחת לצד צווארה. "אני מביין שאת עושה את זה הרבה". "וואו, יותר מדי, לצערי, יש כל כך הרבה אלמנות שמצטרפות כל יום למעגל הנורא הזה. כל אחד נקרא להתגייס במלחמה הזו לתפקיד שמיועד רק לו. זה הגיוס שלי. אני מבינה מה עובר עליהן מהשנייה של קבלת הבשורה, אני יודעת אלו ימים ולילות יחכו להן. ואני גם יודעת שזה כאב לתמיד אבל שבסוף מצליחים גם קצת ולאט לנשום איתו, ומבינים שהעוצמות

שלו משתנות כל הזמן".

המעלית נפתחה ויצאנו מתוכה. המשכנו לדבר בכניסה לבניין. אנשים נכנסו ויצאו אבל אני המשכתי לשאול אותה עוד כמה שאלות. מדי פעם ניגש מישהו שזיהה אותה ואמר משהו, מדי פעם הגיעה מישהי ונתנה לה חיבוק עם מילים של "כל הכבוד לך". גם אני קצת סיפרתי על הצבא, אבל לא יותר מדי, כי באמת מה כבר יש לי לספר... היה קשה להפסיק את השיחה המרתקת הזו, אבל נפרדנו בסוף לשלום. את המספר שלה היה מאוד קל להשיג. ערב שלם היא שמורה לי בפלאפון ואני מקליד במרפסת הדירה ומוחק. מוזג לי קולה קרה, לוקח שלוק, כותב ומוחק. בסוף כתבתי: "היי, זה אבנר, נפגשנו היום בשבעה של סבג, השיחה הייתה לי ממש טובה. תרצי שניפגש שוב?" שלחתי את ההודעה. הלב שלי דפק בפראות ויצאתי לתפילת ערבית בלי המכשיר. כשחזרתי לדירה, עפתי אל הטלפון. היא קראה את ההודעה ולא הגיבה. עשיתי טעות. לא הייתי צריך לשלוח. מאוחר מדי למחוק. מה חשבתי לעצמי. אבנר, איזה פתטי אתה.

בחמש ועשרים בבוקר הייתה תשובה: "שלום אבנר. האמת... שמאז... לא נפגשתי עם אף אחד. אפשר לנסות". באותו ערב נפגשנו וגם יומיים אחר כך, ומשהו טוב התחיל לקרות, משהו נעים וטבעי, ופשוט ומרגש. אחרי חודש ישבנו בבית קפה קטן בירושלים, ירד גשם זלעפות בחוץ, ושתינו כוסות שוקו גדולות וחמות. היא הסתכלה עליי בשתי עיניים שידעתי שנהרות של יגון זלגו מתוכן, אבל היה בהן נצנוץ של אור. "תראה אבנר, שנתיים אומרים לי שהזמן יעבור, ושאתחן, ויהיו לי ילדים והחיים לא עוצרים ובלה בלה בלה... לא יכולתי לשמוע את זה. כעסתי על מי שרק התחיל לדקלם לי כאלה משפטים. כי עד עכשיו החיים באמת עצרו, והחלומות התנפצו ואני איתם. לא דמיינתי שיש אדם בעולם שאני אצליח להכניס ללב כזה עמוק שוב פעם. ועכשיו, עכשיו אני מצליחה להבין שאולי אולי זה אפשרי, אבל אני חייבת קצת זמן. ואני אבין אם לא תרצה לחכות אותו".

"אני מביין, רינת. אני ממש מביין. אנחנו לומדים את הקשר הזה לאט וטוב. רק חשוב לי שתדעי שטוב לי איתך ולא הרגשתי ככה בחיים עם אף אחת".

שוב צו 8. הפעם לצפון. אורז תיק גדול וכבד, אבל הלב קל יותר. הפעם הכנסתי לתיק גם מעטפה גדולה בצבע תכלת, שהיו בה מכתבים לכל יום בשבוע הקרוב. פתחתי את דלת הדירה שלי והשקיתי את שני העציצים הירוקים והחדשים שהנחתי על אדן החלון. נישקתי את המזוזה, הבטתי למעלה ואמרתי: "ריבוננו, אני הולך עכשיו להילחם על הבית שלך, בבקשה, תילחם אתה על הבית שלי".

אחד על אחד,

עולמות נפגשים בתל אביב

איך קורה שמפגש אקראי בגבעתיים הופך לחברותא בתל אביב < אפשר ללמוד במשך שנתיים מבראשית עד לך לך... ככה זה כשיש רעננות משני הצדדים > והמלחמה - רק הוציאה החוצה את השאלות שבוערות בפנים, שאלות שמבקשות חברותא < הצצה לפרויקט חברותות של 'המקום' - תל אביב

בניה זית בשיתוף 'המקום'

אביב, כזוג צעיר לפני 18 שנה" מספר הרב אריאל דורפמן, מייסד מרכז 'המקום' בתל אביב. "אשתי הכינה לקראת כל שבת הרבה יותר אוכל ממה שאנחנו אוכלים, והסיכום היה שאנחנו לא נשארים בסעודת שבת לבד. הזמנו את כל השכנים בבניין, ואת כל מי שפגשנו ברחוב שלנו. לשמחתנו אנשים נענו להזמנות, וב"ה נוצרו קשרים יפים שנמשכו גם הלאה. דאגתי שיהיה לי מספר טלפון קל לזיכרון, שיהודי יוכל לזכור אותו בשבת בלי לכתוב. את הקידומת היו זוכרים בקלות, ואז עשיתי איתם משחק כזה על המשך המספר שהוא בזוגות - 556688, ותוך פעם-פעמיים אנשים זכרו בעל פה".

החברותא המשמעותית הראשונה של הרב דורפמן הגיעה אחרי מסיבת חנוכה, שאליה הגיעו כמה שכנים: "שילבנו בין חנוכה למסיבת יום הולדת של הבן הגדול. הגיעו כמה שכנים, וכששאלתי

מי רוצה להיפגש ללימוד, שכן יקר, שאחר כך נעשינו חברים ממש טובים, ביקש מתוך יחס חיובי ללמוד תנ"ך. במשך שנתיים (עד שהם עברו דירה) למדנו מבראשית עד לך לך! אני חייב לומר, שלא היה לי אף פעם לימוד כל כך מעמיק בפסוקים של הפרשות האלה. בכל מפגש היינו פותחים בין 10 ל-15 ספרים שונים כדי להבין כל דבר יותר לעומק. נהניתי מהלימוד עצמו, אבל גם למדתי עד כמה הפגישה המרתקת עם יהודי שמכיר את העולם הגדול, כשאני אחרי אחת עשרה שנות ישיבה קצת פחות, יוצרת לימוד אחר לגמרי, חדש ומרענן עבורי. בלימוד הזה שני הצדדים מרוויחים בגדול - גם מי שלא מכיר את התורה, וגם מי שכבר מכיר מילדות. פתאום מתגלים חידושים גדולים ויש התרעננות גדולה, שנותנת טעימה מתורתו של משיח. היכולת לשאול את כל השאלות מההתחלה ולברר את כל הדברים שהם כביכול כבר ידועים - זה דבר נפלא שמביא שמחה".

הרב דורפמן מסביר שחברותות התקיימו במסגרת של 'המקום' מאז ומתמיד, אבל בשנה האחרונה, בעקבות תרומה גדולה - בכסף

ראשונה לחברותא, עמיאל וגיא התפלאו לגלות שהם בעצם כבר מכירים... התברר שבתחילת המלחמה עמיאל גויס למילואים, ובאחת היציאות הביתה, כשצעד ברחובות גבעתיים, אמנם בלי מדים אבל עם נשק תלוי על הכתף, ראה אותו גיא ופנה אליו בבקשה: 'אני רואה שאתה עם נשק וגם עם כיפה. תוכל לענות לי על כמה שאלות?' הם התיישבו לשיחה שבה גיא, ששירת כעתודאי בצבא, שיתף את עמיאל בלבטים שלו לגבי המשך השירות בצבא. הייתה להם שיחה טובה והם נפרדו בבידוד, אבל לא תכננו לשמור על קשר", מסיימת תמר את הסיפור, "מה היה הסיכוי שהם ייפגשו שוב? אז הנה, הקב"ה הוביל אותנו לשדך אותם כאן מחדש, ללמוד בחברותא דרך 'המקום'. השבוע גיא כתב לי את ההודעה הבאה: 'תודה על 'המקום', שהוא מקום בו אני יכול ללמוד על הזהות שלי דרך היהדות ללא מגבלות, ללא שיפוטיות, ועם הרבה מאוד חום וחברות..."

556688

"ההתחלה של פרויקט החברותות הייתה כבר בעצם כשהגענו לרחוב הס 27 בתל

בס"ד

"אמנם לא מדובר בזוגיות, אבל אני עושה עבודה של שדכנית" מספרת תמר כהן, רכות פרויקט החברותות של 'המקום' בתל אביב. "התיאום ויצירת החיבור בין שני אנשים שבאים מעולמות כל כך שונים, דורש לא מעט מחשבה, וממש כמו בשידוכים - גם הרבה סיעתא דשמיא, שלא פעם רואים אותה בצורה מוחשית.

"לפני כמה חודשים דיברתי עם בחור תל אביבי בשם עידן, שהיה פעם בקשר עם 'המקום' ועם הזמן התנתק. כשדיברנו הוא שמח מאוד לרעיון לבוא ללמוד בחברותא, ותיאמתי לו ללמוד עם יהודי בשם ישראל" מדגימה תמר באמצעות סיפור מתוק. "אחרי כמה מפגשים, עידן ביקש לצרף ללימוד חבר נוסף, בחור בשם גיא. הוא אכן הגיע, ואחרי פעם-פעמיים שהוא התלהב מאוד, ביקש שנסדר לו חברותא משלו. אחרי שיחת היכרות ותיאום ציפיות, החלטתי לשדך לו את עמיאל שמגיע אלינו מהגרעין התורני בגבעתיים. "הפלא הגדול היה, שכשהם הגיעו פעם

אנשים, שבעקבות היציאה שלהם למילואים והאווירה שהם פגשו שם, התחילו לחפש כיוונים חדשים. יש כאן יהודי שהגיע בפעם הראשונה לפני כמה חודשים, בעקבות שירות אינטנסיבי לצד חיילים דתיים במילואים. לפני כן הוא לא כל כך היה מעוניין לשמוע, אבל המפגש עם אנשים גיבורים שגם בוערים בהם חיי תורה, עשה לו משהו. כשהוא שאל, החברים שלו במילואים הפנו אותו למנהל שלנו - נועם קליין, ומאז הוא כאן כבר עם חברותא שני.

“דבר נוסף שקורה בעקבות המלחמה, זה ההצפה של שאלת הזהות היהודית. הרבה אנשים שחיו בהתכחשות לנקודה הזאת, קיבלו לפני את כל השאלות האלה במכה אחת. יש הרבה שאלות ותהיות בעקבות מה שקרה וקורה, ואנשים מחפשים. אפשר גם להרגיש איך שהדיבור אצל אלה שמגיעים לכאן, השתנה מאוד מאז תחילת המלחמה. השיח על עם ישראל ועל היהדות מגיע הרבה יותר מבפנים. אנשים לא מדברים על הדברים מבחוץ, אלא מתוך הרגשה ששאלת הזהות בוערת בתוכם וקוראת להם להתחבר ולהכיר הרבה יותר לעומק. ממילא, אנשים באים יותר ויותר פתוחים לשמוע, וכלי אנטי. כלומר, גם ההיקף של הפניות גדל מאוד, וגם הנכונות של הפונים ללמוד ולהתחבר עלתה מדרגה. האמת היא, שהמפגשים כאן גם נותנים הרגשה אחרת לחיים בתל אביב. כשנמצאים במקום, חווים את האנשים דרך קשר חברי מעמיק ולא דרך החיצוניות השקרית שצועקת דרך כלי התקשורת למיניהם. כל הפלגנות והצעקות ששומעים, לא משקפות בכלל את מה שקורה באמת אצל האנשים. הלבבות שלהם פתוחים, והנשמות שלהם רוצות להתאחד סביב לימוד מתוק ועמוק של הזהות היהודית שלנו”.

מעוניינים ללמוד בחברותא בתל אביב?
צרו קשר עם הדר 050-7229984
או במייל: makom@makom.org.il

“יש בחור שלקח לנו הרבה זמן לשכנע אותו לנסות ללמוד בחברותא”, מוסיפה תמר סיפור להמחשת האווירה בחברותות, “הוא לא הכיר את הקונספט של לימוד כזה ולא כל כך רצה לנסות. ברוך השם, בשבוע שעבר הוא הסכים להתנסות, בתנאי שאם הוא ירצה הוא יוכל לברוח אחרי פעם אחת. בסוף הוא יצא מהמפגש הזה עם כזה אור בעיניים, ובא אלי בטענה: ‘מה, איך לא אמרת לי שככה זה בחברותא?’ הוא כל כך התלהב שמישהו יושב אתו אחד על אחד, ובשונה מהרצאות שהוא הכיר - עונה לו על כל שאלה ופותח אתו כל נושא, והכל באווירה כיפית וחברית, שהוא יצא מכאן באותו ערב פשוט מאושר. “לא רק החברה התל אביבים שמגיעים לפה נדלקים מחדש, אלא גם הצד של הדתיים מבית” משלימה תמר את הקו שעליו מדבר הרב דורפמן. “בחורה לא דתייה ששמה מאי, למדה במסגרת של ‘המקום’ לפני ששנים ומאז לא יצרה קשר. לפני כמה שבועות התקשרתי אליה והצעתי לה חברותא. היא שמחה מאוד, ואמרה שהפנייה שלי הגיעה אליה בדיוק בזמן מבחינתה. למרות שהיא לא נראית כמו אחת כזאת, היא סיפרה שכל השנים היהדות הולכת איתה, והיא עוברת בתוך עצמה תהליכים ושינויים עמוקים. באמת היא באה עם ניצוץ בעיניים ולב פתוח ללמוד תנ”ך בחברותא. הצד השני, האישה שלומדת איתה, דווקא באה בחצי כוח, ולא הייתה בטוחה בכלל שהיא בקטע. בסוף היא נדלקה בזכות מאי. מאי אמרה לנו שבגלל שהיא נראית כזאת רחוקה, היא בעצמה יותר יכולה לקרב אנשים אחרים עכשיו. כשזה בא ממנה בדיבור של אמונה תמימה, זה עורר את החברותא שלה להתלהב מכל העניין”.

שאלות לפנים

האם המלחמה משפיעה על מה שקורה ב'המקום'?

“ודאי שכן!” אומרת תמר בהחלטיות. “מספר האנשים שפונים אל ‘המקום’ בכלל, ולפרויקט החברותות בפרט, זינק באופן מדהים מאז תחילת המלחמה. יש לא מעט

ובזמן - של יום עסקי שנכנס לתמונה, הפרויקט גדל לממדים אחרים. עם זאת, בימים האלה יוצא מרכז ‘המקום’ בקמפיין מימון וגיוס כדי להרחיב את כמות המשתתפים החדשים בצורה ניכרת:

“לשנה הקרובה הגדרנו יעד של 400 איש, כשהחלום הגדול הוא לפרוץ אל מעבר לגבולות תל אביב, ולהגיע לאלפי לומדים בשבוע. אנחנו כל הזמן רואים כמה נפלא הלימוד והמפגש בין יהודים - כאלה שגדלו עם התורה, עם כאלה שמכירים אותה לראשונה. כמה אור, יופי פנימי, משמעות ושמחת חיים מקבלים בשני הצדדים.

“יש יהודי שמגיע לכאן כל שבוע במיוחד מירושלים. הוא גור בשעלבים, עובד בירושלים, ובמקום ללכת הביתה מהעבודה הוא נוסע לכאן ולומד עם כמה חברותות. חלק גדול מהלומדים מגיע מהמרכז, אבל יש גם מהיישובים בשומרון ובבנימין. אנחנו יותר ממזמינים את כולם להצטרף לכל מי שכבר כאן! תבואו להיות שותפים עם אנשים מכל מיני סוגים וגוונים, שגומאים מרחק פיזי ומנטלי כדי להתחבר, להידלק מחדש ולהכיר - את הנשמות של עם ישראל, את עצמם ואת התורה בצורה חדשה ומלאה אהבה”.

“למה לא אמרתם לי?”

במרכז ‘המקום’ בתל אביב מתקיימים במקביל אירועים שונים במהלך כל ימות השבוע - סדנאות, הרצאות, הופעות וכאמור - לימוד בחברותא. “המקום כאן פתוח למעשה מיום ראשון בבוקר, עד חמישי בשעות הקטנות של הלילה” מתארת תמר כהן מהנעשה במקום. “כ’שדכנית’ של החברותות, אני מחפשת את הזמן המתאים לכל אחד, ועד כמה שאפשר התאמה מנטלית. ממש מרגש לראות את הלימוד הזה מתרחש בפועל, כשהאנשים שלומדים ביחד מגיעים לכאן משעות אחרי הצהריים עד שעות מאוחרות בלילה. כל חברותא תופסת פינת ישיבה נעימה, אחת מאלה שמיועדות בדיוק לזה, ולומדים ביחד. אנשים מכל מיני גילים וצבעים, נפגשים ומגלים ביחד עולמות חדשים.

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מחסני השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מתנה
על כל קניה
מהמודעה

מכירת קיץ

acer "מחשב נייד 15.6"

Acer Extensa 15
EX215-34-31QW
NX.EHRET.001
Core i3-N305
128GB SSD
8GB RAM
Windows 11

1,699 ₪

ASUS "מחשב נייד 12"

Asus VivoBook Go 12
E210MA
intel
64GB 4GB RAM
Windows 11s
Office 365 +

קל משקל
929 ₪

LG מסך מחשב
גיימינג UltraGear

1ms
165hz

27"
895 ₪
27G50F-B

CHIQ מסך מחשב

27" 24"
LMN27F650-R LMN24F650-R
489 ₪ **389 ₪**

bdk סוללת גיבוי
ניידת עם פנס

10,000mAh
99 ₪
20,000mAh
139 ₪

STRAMBLER
קורקינט חשמלי
מתקפל
City Cross Ex

2,969 ₪

Lenovo קורקינט חשמלי
מתקפל
M2 Pro Plus
36V / 7.5Ah

1,590 ₪

Powertech גנרטור בנזין
3000W פאזי 3

999 ₪
PT8500WE

hp מדפסת אלחוטית
משולבת OfficeJet Pro

499 ₪
8023

hp מדפסת אלחוטית
משולבת HP

285 ₪
DeskJet 2810
All-in-One

ערכת נס מקצועית הכוללת
2 ומקולים ומיקסר
Harmony

2,999 ₪

JBL מקול נייד אלחוטי

PartyBox
Essential
Encore

787 ₪

aiwa ביודרית אלחוטית
X50DSP Pro

תאורת LED מומאנת
עמידה בפני טיפ בתנן
IPX-2
מיקרופון אלחוטי עם צד
דיגיטלי
חיבור sds להשתת מנב
הפעלת סטריאו
רדיו דיגיטלי ששלת חכם

555 ₪
כולל
מיקרופון
אלחוטי

אזניות
אלחוטיות
Apple
AirPods
2 True
Wireless

Authorized
Reseller
499 ₪

SENSOR
מקרן קול אלחוטי
2.0 ערוצים
SBSR1

185 ₪

HPS
בר המים
המפואר
Spirit
touch

מצב
שבת
2,190 ₪

HPS
בר מים שבת
אלפא פלוס
Spring

מצב
שבת
1,490 ₪
18183

Gold Line מיחם חשמלי
נירוסטה
מהודר לשבת

30 נוסות **179 ₪** ATL-1068
40 נוסות **199 ₪** ATL-1088
60 נוסות **249 ₪** ATL-1136
בלעדי! פילטר
לסיחון אבנית

SENSOR
משאבת אוויר
חשמלית ניידת

249 ₪

Tefal מטהץ
קיטור
טפאל

SV6116
W 2200 קסמ
משאבת מים 5.3 בו
390 ₪

Hamilton Beach
מטהץ אדים
2200W

79 ₪
19702

Gold Line פלטה חשמלית שבת

2 סיים בינונית **89 ₪** ALT-300
4 סיים גדולה **109 ₪** ALT-400
6 סיים ענקית **129 ₪** ALT-500

חדש!
רכישת תוו
מחסני שמל
באמצעות
מטבעות
דיגיטליים
(קריפטו)

NEON
מקרר 4 דלתות
דלתות זכוכית
486 ליטר
נפח 421 ליטר
NE-NF4500GLV
2,690 ₪

SHARP
מקרר מקפיא
עליון שארף
315 ליטר
נפח 315 ליטר
SJ2131
2,490 ₪

אלקטרה
מקרר הפוך
מקפיא תחתון
אלקטרה
358 ליטר
נפח 327 ליטר
מנוע Inverter
EL45W
1,990 ₪

אלקטרה
מקרר
מקפיא עליון
אלקטרה
206 ליטר
EL217W
849 ₪

אלקטרה
מקפיא ענק
7 תאים
אלקטרה
NO FROST
1,990 ₪
EL3400W

SAMSUNG
מקרר דלת ליד
דלת SBS
עם קיוסק
647 ליטר
RS68DG5453S9
מנגנון שבת מובנה
7,770 ₪

NAMCOR
מקרר 4 דלתות
נירוסטה אמקור
600 ליטר
HR4628SS
פיקוד שבת
4,290 ₪

Haier
מקרר האיר
4 דלתות
472 ליטר
נפח 421 ליטר
HRF4494FW
3,990 ₪

LG
מקרר מקפיא
עליון כסוף
471 ליטר
GR-B486INVS
3,190 ₪

מזגן נייד
TORNADO
FAMILY
NAKASUMI
החל מ-
945 ₪

מזגן לסלון
2 כ"ס
החל מ-**1,770 ₪**
TADIRAN
ELECTRA
ELCO
SAGA

מזגן
1.25 כ"ס
החל מ-**990 ₪**
Haier
5 שנות אחריות
על ההתקנה!

COLDER
מצנן האוויר
Colder Como
קומפקטי ומסומן לוח מקשים
דיגיטלי מכל מים 55 ליטר | מכל
מים ניתן בקלות מוסף המצנן
מדידות: 496.2X374.7X869.7
890 ₪

Star
מאוורר תקרה
3 טסאר
44"
3341
279 ₪

PLATINUM ELECTRIC
מאוורר עמוד
3 מהירות
5 כנפים
שקט וקל להרכבה
PU-60
69 ₪

BOSCH
מכונת כביסה
פתח קדמי
1-9 ק"ג
בוש
1400 סל"ד
9 ק"ג
WAN28020SN
2,590 ₪

LG
מכונת כביסה
פתח קדמי
LG
8 ק"ג
1400 סל"ד
F1608BD
2,190 ₪

CRYSTAL
מכונת כביסה
פתח חזית
12 ק"ג
12 ק"ג
WM121400
1400 סל"ד
2,190 ₪

SAMSUNG
מכונת כביסה
פתח חזית
1-7 ק"ג
סמסונג
7 ק"ג
WW7ST4043CE
1,990 ₪

אלקטרה
מכונת כביסה
פתח עליון
אלקטרה
7 ק"ג
EL10070
1,550 ₪

BOSCH
מדיח כלים
אינטגרלי
13 מערכות
כלים בוש
תוצרת גרמניה
SMV4HBX19E
3,399 ₪

אלקטרה
מדיח כלים
Premium
3 סלסלות
אלקטרה
EL939N
1,990 ₪

BOSCH
כיריים אינדוקציה
בוש
80 ס"מ
אינדוקציה
PVS851FBE
3,490 ₪

Whirlpool
כיריים
אינדוקציה
ConnectionZone
אינדוקציה
WB B8360 NE
1,890 ₪

Sauter
כיריים גד
זכוכית
קריסטלית
סאוטר
זכוכית
SG626B
999 ₪

AEG
תנור
אפיה בנוי
נירוסטה
תוצרת גרמניה
BEE233115M
2,390 ₪

Sauter
תנור
אפיה בנוי
סאוטר
תצוגה דיגיטלית רחבה
SBI640
1,590 ₪

NETBROIL
גריל גז בייסיק
3 מבערים
כנית צד
net broil
599 ₪

Selmor
פלטת שבת
מתגלגלת
סקלמור
Selmorit
פינוח חום אחיד,
עשייה סיליקון,
3 דרגות חום.
אידיאלית לפסח
ולטיולים
SE-376
249 ₪

GOURMETMAXX
מיקסר
בניצוב ורטון
עם קערה
בנפח 3 ליטר
במקום 499 ₪
14409C0
199 ₪
28.7.24 > פריט אחד ללקוח > בתוקף ל-28.7.24

אלקטרה
סוטר אובן
אלקטרה 38 ליטר
TO-38G-3CL
299 ₪

אלקטרה
מיקרוגל 20 ליטר
אלקטרה
ELM720GTB
199 ₪

שוואב רובוטי
שוטף
yeedi
Yeedi K650
690 ₪

BRUNNEN
מסיר שיער
לייזר בראון
Silk-expert Pro 5
PL5052
1,790 ₪

PHILIPS
מכונת גילוח
חשמלית
לשימוש יבש ורטוב
S1141/00
169 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

5018*
PAYNGO.CO.IL

בתוקף עד- 30.7.24 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | התמונות
להמחשה בלבד | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות.

להיוולד מחדש

נער קיבוצניק בוחר ללכת נגד הזרם למרות שיש לו שכל, שוכב על הדשא ורק רוצה דבר אחד בעולם | נערה מבית מסורתי מחפשת חוויות 'רוחניות', אבל הבחור שחזר משלוש שנים בהודו מלמד אותה שצריך גם כלים | איך חוזרים בתשובה? קונים שולחן ערוך וחצאית, וזהו. ולא, אף אחד לא דיבר איתה על צניעות, זה פשוט היה שם בפנים וחיכה | עדיאל ושירה מזרחי ישבו לשיחת נפש עם נאוה וישראל דגן – האיש, הלב והגיטרה – עלו יחד בשליבות סולם האמונה וגלשו לתהומות ייסורי הנפש, עד ליום ההולדת ולשחר החדש שהפציע

ח

צות לילה. צלילים ענוגים עולים מהגיטרה וממלאים את הבית הצנוע. על השולחן מוצב ספר 'חיי מוהר"ן', ולצידו, בעיניים עצומות, יושב ישראל דגן כשהוא מגנן ושר את מילותיו הקדושות של רבי נחמן מברסלב זי"ע: "ניצחתי ואנצח, גמרתי ואגמור, אני נהר המטהר מכל הכתמים, אני איש פלא ונשמתי פלא גדול, חידוש כמוני לא היה מעולם". כשישראל שר, אין עולם. יש רק לב וגעגוע.

רבים מאתנו גדלו על השירים של בעל המנגן, ישראל דגן: 'בברסלב בוערת אש', 'רק תנו לי את לבכם', 'רוצים רק תורה ותפילה' ועוד, אך לא רבים מאתנו יודעים על הדרך המפותלת שעבר עד שזכה להיות צינור להורדת ניגונים כאלה לעולם. נפגשנו לשיחה משותפת עם ישראל ונאווה, רעייתו שליוותה ומלווה אותו במסירות בתקופות חייהם השונות, בה שיתפו אותנו בני הזוג בסיפורי השבילים שהובילו אותם לעולם התשובה ועל החיים בספינה המיטלטלת של עבודת ה'. ראיון שכולו אשרינו.

לא רוצה הצגות

נאווה, איך הכל התחיל?

"תקופת החיפוש שלי לא הייתה ארוכה מדו"י, חוזרת נאווה בזמן ארבעים שנה אחורה. הייתי בחורה בגילאי העשרים המוקדמות. באתי מבית מסורתי, אבל לא היה לי שום מושג ביהדות. הנפש שלי הייתה צמאה למשהו רוחני שלא ידעתי לקרוא לו בשם. מצאתי את עצמי משוטטת בכל מיני מקומות 'רוחניים', פעילה בטקסים ומדיטציות שונות, במסגרתם הכרתי את בעלי."

"אני הגעתי לשם מחוסר רוחניות טוטלית, ונכנסתי לראשונה למושגים של עולם הנשמות ורוחניות מדומינת. לעומת, הוא כבר היה בעיצומו של תהליך תשובה, וכבר עמד לעזוב את החבורה הזו. לא הבנתי למה הוא רוצה לעזוב. הוא הגיע לדרגות גבוהות שם בכת, והיה מעין מנהיג של החבר'ה. באותה תקופה הוא חזר משהות בת שלוש שנים בהודו, והידע שלו בכל העולם ה'רוחני' היה עצום. אבל הוא אמר לי: 'אם אמצא אמת גדולה מזו, אני עוזב!' בעלי הוא בן אדם שהאמת תמיד הייתה נר לרגליו, ולא פלא שבהמשך הוא התחיל להרצות לי על העולם החדש אותו הכיר לאחרונה - עולם התורה והמצוות."

ישראל, מה הביא אותך להכיר את העולם החדש הזה?

"מאז שאני זוכר את עצמי לא אהבתי את החברה. ראיתי שכל אחד מחפש מעמד, מנסה למצוא חן בעיני אנשים. חקרתי בדעתי את העניין והבנתי שזה הבל הבלים. בגיל צעיר מאוד כתבתי על זה שיר שהלך כך: 'אדם מביט כדי לראות / ואם לראות אז יש מראות / אך המראות שונות / ומראות שונות משקפות / ואז אינך יודע ואינך עשוי / כי במראות הנך תלוי!' "הבנתי שלחפש את עצמי בעיניהם של אחרים, זאת טעות. מה, אני אציג הצגה כל החיים? אם בן אדם באמת רוצה אמת, הוא

חייב להשתחרר מ'מה יגידו'. עוד לא ידעתי מהשם, אבל החיפוש העצמי ליווה אותי. באותם ימים גדלתי באחד מקיבוצי השומר הצעיר והייתי שונה מכולם, ומטבע הדברים היו לי עימותים וביזיונות על כל צעד ושעל. החברה לא סובלת עצמאות יתר, את מי שהולך נגד הזרם, ואילו אני עשיתי דברים רק מהבנה ובחירה. בשלב מסוים שלחו אותי מהקיבוץ לבדיקות פסיכוטכניות במכון בתל אביב ליעוץ לתעשייה, שם בודקים את האדם מכל הכיוונים. כשאמא שלי באה לשאול על התוצאות, אמרו לה שלבן שלה יש איי-קיו 145. בקיבוץ השתוממו: הוא לא טמבל ולא טיפש, יש לו שכל! אז מה הסיפור שלו?..."

איך המשכת את חייך בשנות העשרים אחרי המחשבות המרדניות של ימי הנעורים?

"תמיד ניסיתי על בשרי להבין מה טוב ומה לא טוב בעולם. ניסיתי הכול. בגיל 20 פתאום קרה לי משהו מוזר: אני חילוני, גר בקיבוץ, לא יודע דבר וחצי דבר על היהדות, ופתאום מתנוצצות לי בראש מין הארות שמימיות. מתגלים בי כוחות רוחניים כאלו. אני שומע בראש מה יקרה לחבר הזה ולחבר הזה, אני אומר להם ובאמת הכל מתקיים. אני חולם שמישהו שעובד איתי עומד להתנכל לי, אני מברר ואכן זה היה אמת והצלחתי להינצל ממנו. רק בדיעבד הבנתי שהשם פשוט התחיל לקרב אותי אליו על ידי המסרים האלו. הייתה פעם אחת שקיבלתי מסר שעוד חצי שנה חבר ייהרג בצבא, ולצערי אכן זה קרה. לאחר מכן הנשמה של אותו החבר התחילה לדבר איתי דיבורים מהתכלית. אני יודע שזה נשמע מדומיין, אבל כך היה. הוא פשוט בא ומסר לי מסרים: 'העולם הזה הוא רק פרוודור, יש עולם הבא! יש נשמה!' ועוד דברים כאלו. הוא גם אמר לי כמה דיבורים למסור להורים שלו. רק תחשבו כמה קשה היה לעשות את זה בתור בחור חילוני, בלי להיראות מטורף... "בשלב מסוים קלטתי שזה השם יתברך שמתחבא כאן מאחורי כל מה שעובר עליי. 'למה אתה עושה לי את זה? למה אתה נותן לי את כל המסרים האלו?' ניסיתי להבין. בינתיים, בלי ספרים וכלי שיעורי תורה, הרגשתי אהבה עצומה לבורא, ורק שאלתי: 'הקדוש ברוך הוא, אני אוהב אותך! מה אני צריך לעשות בשבילך?' נכנסה בי דבקות כזו. הייתי יכול לשכב בפשוט ידיים ורגליים, ולבקש רק דבר אחד - לעשות נחת רוח לבורא."

"מהר מאוד הרגשתי שאין לי מה לעשות בעולם הזה, רק דבר אחד מעניין אותי: אלוקים, והדרך להתקרב אליו. ניסיתי לעשות איתו הסכם: 'אני לא צריך כלום פה בעולם. כל בן אדם כאן מנסה להשיג משהו, אבל אותי לא מעניין שום דבר חוץ ממך. אני אעזור לאנשים להשיג את המטרות שלהם, ואתה תראה לי איך להתקרב אליך'. והוא באמת עזר לי. היו לי גילויים מדהימים, הייתי כותב אותם, ואחרי זמן מצאתי בספרים הקדושים הרבה ממה שהתגלה לי."

"מה ההסבר לכל התופעה הזו? אני חושב שזה מה שכתוב בתהילים: 'חלקי ה' אמרתי לשמור דבריך' - החלק אלוקה ממעל שלי פשוט התחיל לדבר ועזר לי להתקרב אליו."

בין אורות לכלים

עם כאלה גילויים של קרבה משמיים, איך התגלגלת להודו? !
 "אני חייתי בעולם שמאלי, בו כולם שווים וכביכול אותו דבר. וכשאני רציתי להתקרב לה', הבנתי שבהודו יש דת אוניברסלית, של כולם, וחשבתי ששם הכי טוב להתקרב אליו...". שלוש שנים הוא היה שם, אוסף חוכמות 'רוחניות' למיניהן, עד שנפל לו האסימון. "הרגשתי שזה לא תופס", אומר ישראל, "הבנתי שאינסוף בלי כלים לא יכול להחזיק. חזרתי לארץ ומצאתי תנ"ך קטן שקיבלתי במסע ההשבעה בטירונות. הוא היה תמיד בספרייה ומעולם לא נפתח. התקיים בי הסיפור של 'האוצר מתחת לגשר', מצאתי לי אוצר! התחלתי לקרוא תהילים וספר קהלת ופתאום ראיתי כזו אמת, כזה אור!

"בהמשך, אחד המורים שלי למוזיקה היה דתי, וכשהעליתי לפניו את התהיות שלי, הוא פתח לי בחומש בראשית והראה לי את דברי המפרשים על הפסוק הראשון. מה שתפס אותי במיוחד היה הפירוש מספר 'קדושת לוי' של רבי לוי יצחק מברדיצבוב ז"ע על הפסוק: 'בראשית היה אור אינסוף ממלא את כל העולמות...'. המורה הזה הראה לי איך בפסוק אחד יש פשט רמז דרש וסוד. יש גם אינסוף, וגם פרטים קטנים. היה לי הרהור תשובה גדול באותו רגע."

נאוה, כשישראל חזר מהודו והכרתם והוא שיתף אותך במחשבות החדשות שלו, איך זה היה לשמוע את הדיבורים האלו? הם התקבלו על ליבך?

"בכנות, בהתחלה זה היה לי קשה. הוא דיבר בלהט, ואני הקשבתי בעיניים פעורות. הוא היה אומר: 'בהודו יש אינסוף של אור, אבל האור הזה הוא בלי כלים, אי אפשר להתקיים בלי כלים. ביהדות יש אורות וגם כלים'. לבעלי יש כושר דיבור חזק מאוד, אבל אני הרגשתי שלי עצמי אין כלים להכיל את הדיבורים האלו... הייתי מבואסת. עד שהגעתי סוף-סוף למקום 'רוחני', הוא לא טוב? יש רוחניות אחרת? באמת היהדות היא התשובה לחיפוש הפנימי? הייתי 'מסורתית', לא יותר, ודיבורים על היהדות עדיין לא התיישבו לי לגמרי על הלב. התחוללה בתוכי מלחמה גדולה: האם הדיבורים שלו הם אמת? האם זה מחייב גם אותי? מה

נס"ד

דרושות

עו"סיות לטיפול בנשים ונערות

באיזורים ירושלים, מרכז, חיפה והעמקים

דרישות התפקיד:

- 75% משרה - 30 ש"ש
- ניסיון ביישוג - Reaching Out
- שעות גמישות ואפשרות לשילוב עבודה מהבית
- הדרכה צמודה
- תנאים מעולים למתאימות
- צוות מקסים

קו"ח לדוא"ל: drushim@yadl.co.il

(משרה 301)

"תמיד הרגשתי לא טוב עם עצמי כי אני כן, אמח... מתביישת. אך כמו ילדה טובה תל-אביב נלחמתי במידת הבושה הטבועה בי, חשבתי שנמשהו בי לא בסדר, למה אני לא 'זורמת' כמו כולם? מה מציק לי בבגדים אותם לבשתי? בתרבות אליה השתייכתי?"

עושים, וזהו! את מבינה את הבורות שהייתה לי? חשבתי שיהדות מסתכמת במושגים של בשר וחלב, כשרות ואיך מתפללים... הרב צחק ואמר לי: 'טוב! אם את רוצה להישאר לשלושה ימים - תישארי, אחר כך נדבר!' זה היה ממש נס שהוא דיבר אליי ככה", אומרת נאוה, שבמקום שלושה ימים נשארה לשלושה שבועות. אחריהם חזרה הביתה, ושוב לאחר תקופה הגיעה למדרשה לחודשיים נוספים, אחריהם כבר נישאה לישראל.

מה את זוכרת מאותם ימי בראשית במדרשה?

"היום נווה ירושלים מכילה עשרות ומאות בנות, אבל אז אלו היו הימים הראשונים של המדרשה. בתוך דירה לא גדולה התקבצה קבוצת

אני אמורה לעשות עם זה? הסתגרתי בבית בתל אביב לבדי - הוריי באותו זמן היו בחו"ל - מנסה להבין מה עליי לעשות, אבל הרצון לרוחניות אמיתית כבר נבט בתוכי.

"בהמשך הגעתי למרכז שנקרא 'נעשה ונשמע', שהקים ארגון מחסידות בעלז בתל אביב, בו מסרו שיעורי תורה. שם קרה המהפך הגדול, האמת צלצלה לי חזק יותר ויותר מכל שיעור. הוכיחי בתדהמה. איזה עומק! היהדות הצטיירה לי באור חדש. באופיי אני מחליטה מהר. כשאני נכנסת לחנות, אני מוצאת מיד בלי התלבטויות את מבוקשי, וגם כאן זה היה מהיר. קניתי שולחן ערוך וחצאית והחלטתי שאני חוזרת בתשובה... ממש ככה. בהמשך לקחתי חופש ממקום לימודי, והגעתי ליישיבה של בנות' כמו שקראו פעם למדרשת 'נווה ירושלים' המפורסמת".

זהו, עברת ללמוד במדרשה?

"נקבעה לי פגישה עם הרב חיים מצגר זצ"ל, ראש המדרשה. אחרי כמה מילות פתיחה, הודעתי לרב: 'הרב, אני אגיד לך משהו. אמונה כבר יש לי (הרי החלטתי), באתי לפה לשלושה ימים ללמוד מה

חשמל הקרן

עושים לכם מחיר

יריד קיץ ענק בחשמל הקרן עד 50% הנחה

על מגוון מוצרים נבחרים עד ט"ו באב

מזגן נייד 1 כ"ס
איוה - BTU 12,000 תפוקת קירור איכות יפנית
תק 1,250 ₪

מזגן נייד 1.25 כ"ס
דגם MAX 14 שיחת ואחריות אלקטרה BTU 12,000 תפוקת קירור
תק 1,790 ₪

מזגן 2 כ"ס
דגם אומגה 25 שירות ואחריות פמיילי
תק 2,100 ₪

מזגן 3.5 כ"ס
האיר דגם OZZ35 שיחת ואחריות ניאפן
תק 3,600 ₪

מקפיא 7 מגירות
אמקור עם קרח דגם 710
תק 1,790 ₪

מקפיא 6 מגירות דוידסון
פרימיום עם קרח
תק 1,099 ₪

מקרר סאווטר
דגם 430 ליטר בחוט, ללא קרח
תק 2,190 ₪

מייבש 7 ק"ג סאווטר
דגם 7100, חוף מניחוטה, עם צימור
תק 1,099 ₪

מקרר 4 דלתות שארפ
נירוטה דגם 8420 * תוספת תוקן שנת 400
תק 3,790 ₪

מקרר 4 דלתות האיר
זוכית, דגם F490 * תוספת תוקן שנת 400
תק 3,490 ₪

מכונת כביסה 8 ק"ג
דגם MWM814 שיחת ואחריות אלקטרה
תק 1,290 ₪

תנור בילד אין 70 ליטר
דגם 67MO שיחת ואחריות תדיראן, דירוג אנרגטי A
תק 990 ₪

רשת מוצרי החשמל הזולה ביותר במגזר החרדי
עפ"י סקר אומניבוס אסקריא 2024

מוקד הזמנות ארצי: *2757 WWW.KERENBY.CO.IL

מבית קר בני ישיבות	מודיעין עילית רבי טרפון 25	נתיבות יוסף סמל 10 (קרית טרייד)	חיפה ברכת משה 29	אשדוד אליעזר בן הורקנוס 16	בית שמש נחל ניצנים 8 (מתחת יש תסד)	ביתר עילית החוזה מלובלין 35	ירושלים מלכי ישראל 53 גאולה	סניף ראשי ב"ב רבי עקיבא 29
--------------------	----------------------------	---------------------------------	------------------	----------------------------	------------------------------------	-----------------------------	-----------------------------	----------------------------

תשובה והתקרבנות להשם יתברך תמיד, אף אחר כך תכף אומרים, מי יכול להתדמות אליו לזה האיש הצדיק וכו', פי הנה נשמה קדושה מנעוריו, פי כך הרגלו עצמם לומר שצדקת הצדיקים והקשרים הוא מצד הנשמה הקדושה שיש להם מתולדתם

ובאמת אמר רבנו ז"ל בפרוש שאינו בן וזה עקר החסרון של העולם שאומרים כך, ומחמת זה אינם מתעוררים ומתגברים להשוות עצמן לצדיקים. אבל באמת אינו כן, פי עקר צדקת הצדיק והקשר הוא רק על ידי התגברותו והתחזקותו ויגיעתו וטרחו בעבודת ה' שיגיע וטרח כל כך ימים ושנים הרבה ולא הניח עצמו לפל בשום אופן בעולם, והרבה בתפלה ותחנונים עד שזכה למה שזכה פי אם כפי ערכו, אשרי להם וכל אדם יכול להיות כמותם, פי הבחירה חפשיית לפל, וכתר שם טוב מנח, ומי שרוצה זוכה בו...

(ליקוטי הלכות אורח חיים, ברכות השחר) למרות שלא הבנתי בשכל את כל המילים, הרגשתי אור גדול שנשמה. הרגשתי שרבינו מדבר אליי, והוא הרבי שלי מכאן והלאה לעולם. לרבינו יש כזה כוח גדול, שאפילו אחרי הפטירה שלו הוא יכול להאיר לכל אחד שנשמה התעוררות של תשובה ורצון לתכלית שזה מדהים.

"אני זוכרת באיזו התלהבות הבאתי את הספר לפגישה עם בעלי. כוא תראה מה כתוב בסיפורי מעשיות! תראה יש כאן 'שבעה קבצנים!' ובסיפור 'מבן מלך וכן שפחה שהתחלפו' מדברים על כל החילופים שיש בעולם! התחברתי כל כך לרבינו, והתחלתי לקרוא את כל הספרים שלו. 'ליקוטי מוהר"ן', 'חיי מוהר"ן', 'ספר המידות', 'סיפורי מעשיות' ועוד ועוד", משתפת נאוה ברגעי האור הגדולים.

רגעים מרים ממות - וליל הישועה

נשמע שבהחלט היית באורות... מה עבר על ישראל באותו זמן בתקופת נישואיכם? גם הוא התקרב לברסלב?

"באותו זמן בעלי היה חזק בקיום התורה והמצוות, אבל עדיין לא התחבר דווקא לברסלב. הוא אהב את כולם, והסתובב בבתי מדרשות שונים בירושלים. הוא למד בכולל אצל הרב גינזבורג שליט"א, והיה מחובר לרב יעקב מוצפי זצ"ל, לרב כדורי זצ"ל, ולעוד צדיקים מגדולי הדור הקודם שהיו באותה תקופה.

"החיבור החזק שלו לרבינו קרה דווקא בעקבות הייסורים הנוראים אותם סבל. אחרי החתונה, בעלי עבר שלוש שנים של ייסורי גוף ונפש. כאבי ראש, סחרחורת בעוצמה גבוהה, יחד עם עצבות נוראה שטלטה אותו מבפנים. קודם לכן בעלי תמיד היה בן אדם מואר, עם כוח רוחני חזק, ופתאום הפך לשבר כלי. כל החשק לנגינה ירד לו. מבחוזן אף אחד לא ידע מה עובר עליו, והוא המשיך במסירות נפש לעבוד את השם, אבל מבפנים סבל מאוד מאוד. הוא הרגיש שהנשמה שלו שבויה בהודו, אצל הגורו אצלו שהיה שלוש שנים לפני התשובה. ולכן על כל הכוחות וה'מתנות' הבודדות הוא מקבל שבייה נוראה כזו עכשיו. זה היה ממש כוח חיצוני שמתנקם בו ומנשל אותו מכוחותיו..."

איזה ניסיון קשה! מה עשיתם?

"בעלי הלך לכל צדיקי הדור לבקש עצה ותושייה. אבל למרות הברכות והסגולות, העצות וההדרכות, הייסורים לא עזבו אותו. אם זה מה שאתה רוצה, אבא, אני מקבל באהבה, היה אומר כל הזמן. הוא הבין שיש כאן תיקון

בנות, כאשר בסלון התקיימו השיעורים. השיעורים עשו עליי רושם אדיר, והרגשתי שפתאום התחברתי למהות האמיתית שלי. בעולם החילוני ממנו באתי, השרר היה שאסור להתבייש. את צריכה לבלוט, להעזיז, למשוך תשומת לב - הרבה וכמה שיותר! שידרו לי ההורים, המורים והחברה... תמיד הרגשתי לא טוב עם עצמי כי אני כן, אממ... מתביישת. אך כמו ילדה טובה תל-אביב נלחמתי במידת הבושה הטבועה בי, חשבתי שמהוהו כי לא בסדר, למה אני לא 'זורמת' כמו כולם? מה מציק לי בבגדים אותם לבשתי? בתרבות אליה השתייכתי?

"במדרשה, עם עולם הנצח שנפרס בפניי, גיליתי את מידת הצניעות. פתאום הבנתי שהפנימיות שלי תמיד הייתה קשורה לצניעות. שהיא ביקשה לעצמה את העדינות והטוהר הראוי לה. שהבושה הטבועה בי, היא בושה של בת יהודייה, ירושה מדורי דורות של נשים צדקניות, סבתות שלא הכרתי. בושה שמאותתת לי לחזור לעצמי, לאלוקים שלי. הייתי מאושרת מהגילוי החדש. מבחינתי כל המדרשה הייתה מזווה אחת גדולה, רציית ממש לנשק את הקירות האלו שהחזירו לי את עצמי". אבל לנאוה חשוב להדגיש עוד משהו: "שתבייני, אף אחד לא דיבר איתנו על צניעות. היא פשוט נכחה שם, במלוא הדרה, ולכן השינוי החיצוני קרה די בקלות ובמהירות".

חילופים ותמורות

ואיך ברסלב נכנסה לתוך תהליך התשובה שלך, נאוה?

"את ברסלב הכרתי דרך שבתות אירוח. חלק מהבנות במדרשה התקרבו לברסלב, אפילו שהמדרשה נקראה ליטאית, ולכן בשבתות העדיפו להתארח אצל משפחות ברסלכיות מירושלים. יום אחד לקחו גם אותי איתן, והרגשתי שיש שם אמת גדולה, למרות שעדיין לא נחשפתי לספרים עצמם.

"ההתקרבנות האמיתית חלה ביום הולדתי. החברות הביאו לי במתנה ספר 'סיפורי מעשיות', אותו הוציאו לאור חסידי ברסלב בירושלים בדור הקודם - חציו סיפור בלשון הקודש וחציו תרגום באידיש. בסוף הספר כתובים חלקים מ'ליקוטי הלכות' לרבי נתן מברסלב ורמזי מעשיות לרבי נחמן מטשערין. לא הכרתי את הספר, ישבתי וקראתי כמה סיפורים, אך מה ששבה את ליבי ביותר היו ליקוטי הלכות נפלאים שהיו שם. רבי נתן דיבר על היכלי התמורות והחילופין שקיימים בעולם. איך בן המלך - עם ישראל - מתחלף עם בן השפחה - אומות העולם. איך האמת והשקר מתחלפים והאמת מושפלת. בין המילים היה קטע חזק ששפך לי אור של רבינו על הנשמה בצורה שאי אפשר לתאר:

פי אין זה דרך הענוה האמתית שיחזיק את עצמו לרשע גמור ח"ו, ולהקטין מעלת נפשו הקדושה, רק אדרבא, צריך לידע ולהאמין שנפשו בשרשה היא גדולה וקרה וגבה מאד מאד ואלפי אלפים ורבי רבבות עולמות בלי שעור תלויים בה, וכמו שאמר רבנו ז"ל שאם היו מהפכין את האדם היו רואין שבכל גיד וגיד מגידי האדם תלויים אלפי אלפים ורבי רבבות עולמות...

ובאמת ענין זה בעצמו מה שרב בני אדם טועים בעצמם וסוברים שנפשם אינה קדושה משרשה, וקשה להם לשוב לה' ולהיות איש צדיק או איש פשר באמת כמו שאר הצדיקים והפשרים, כמו שמרגלא בפומא דאינשי לומר כששומעין שמספרין מאיזה צדיק או איש פשר וירא באמת ומתחיל להתעורר בהם הרהור תשובה להתחיל גם פן להתקרב להשם יתברך, פי כל ישראל מלאים מחשבות של

החזר
שכר לימוד
למורים
הזכאים

תואר שני לרבני קהילות

להצמיח מנהיגות רבנית

לראשונה איגוד רבני קהילות בשיתוף עם מכללה ירושלים מציעים תואר שני M.Ed. בהוראת מחשבת ישראל ותורה שבעל פה עם התמחות במנהיגות רבנית

רכז תכנית: הרב הלל מרצבך

הלימודים מיועדים לרבנים בעלי תואר ראשון ותעודת הוראה

מחזור ב'

בין הנושאים בהם יעסקו בתכנית:

- ✓ התמודדות עם שאלות אקטואליות בפסיקת הלכה ✓ מעגל השנה ומעגל החיים ✓ דילמות אקטואליות בקרב בני נוער ✓ הזקנה והחולה הסופני בהלכה ✓ תורה ומדע ✓ מחשבת ישראל לאורך הדורות ✓ רטוריקה ✓ גישור ✓ ייעוץ אישי ומשפחתי

אפשרות לקבלת החזר שכ"ל דרך משרד החינוך לזכאים

ניתן לסיים את הלימודים תוך שנה אחת

הלימודים יתקיימו בימי חמישי בצהריים עד הלילה

מלגה 5,000 שקל למתאימים

רואה אותי ואומר לי: 'אל תדאג, אני יודע מי אתה, אני רואה לאן נפלת, ואני ארפא אותך!' הרגשתי עוצמה רוחנית ששום חושך בעולם לא יכול לעמוד מולה. כל הקליפות ההודיות עפו ממני באחת, והנשמה שלי חזרה לגוף בלי הרדמה. היה לי ברור שכל מה שעברתי היה ניסיון כדי לבחון אם באמת אני רוצה את הקדושה.

"הרגשתי כזו רפואה שאין בעולם. נכנס לי שכל חדש, דעת חדשה, נשמה חדשה, הכול חדש. אני בוכה והבכי הופך מלב נשבר להודאה ושמחה. השם יתברך בא אליי ביום ההולדת שלי ונתן לי במתנה את רבינו. 'רבי נחמן, עכשיו אני יודע מי אתה, אתה הרבי שלי לעולם', אמרתי לו, ובאותו הרגע נהייתי חסיד ברסלב. טעמתי כל כך חזק את רבינו באותו הלילה, שתכף ומיד התחלתי ללמוד את הספרים, ללכת להרים וליערות ולהתבודד, ולחפש בין חסידי ברסלב אנשים שאפשר להתחזק

מהם. לפני שלושים ושמונה שנה היו עוד הרבה מזקני ברסלב של הדור הקודם, ואכן פגשתי למשל את רבי ישראל דב אודסר זי"ע שהאיר לי בעוצמה את האור של רבינו והכניס בי את הדעת הזו לקרב אחרים לברסלב, שכולם ידעו שיש צדיק בעולם שמכיר את הנשמות של כל עם ישראל בלי יוצא מהכלל, שמכיר אותך על כל הגלגולים שעברת ויודע איך לרפא אותך, לתקן אותך ולהביא את נשמתך בשלימות למקום ממנו באת", אומר ישראל בהתרגשות.

"באותו ליל עשרה בטבת בעלי נולד מחדש בשלישית" מוסיפה נאוה. "בפעם הראשונה הוא נולד ביום הולדתו, בפעם השנייה הוא נולד בשקיל על עצמו כיפה וציצית, ובפעם השלישית הוא נולד בצורה העמוקה ביותר - כשנגאלה נשמתו והוא התקשר לרבינו לעולם, ואז גם התחילה הפריחה המוזיקלית הגדולה שלו".

מדהים לשמוע על האירוע המופלא הזה. נשמח לשמוע, לסיום, על תחילת התקופה המוזיקלית. "בעמנואל הייתה קבוצה של בעלי תשובה שפתחו בית כנסת שנקרא 'משיבת נפש', מספרת נאוה, "ובכל מלווה מלכה הם היו נפגשים ושרים יחד, כמו גם בחול המועד סוכות ועוד הזדמנויות. בעלי היה מגיע לשם עם הגיטרה והיה שר ומנגן.

"הרב עופר גיסיין קלט את הכישרון הגדול של בעלי, שמע את הניגונים המיוחדים והבין שהעולם צריך אותם. 'אתה חייב להקליט' הוא אמר לו כשהוא גם נתן לו סכום כסף עבור ההקלטות. כך זה התחיל. בעלי הסתגר בתוך מחסן בבית הספר של הבנות, שם הקליט את השירים והניגונים באמצעות טייפ־הקלטות בעל מספר ערוצים שהביא מחו"ל, וכך נוצר האלבום הראשון - 'למען שמו באהבה'. בהמשך, האלבומים כבר הוקלטו בצפת, באולפן מתקדם יותר, כשהאלבום האחרון נקרא 'ראה מסוכן כמוני'".

"מאז ומתמיד", מסיים ישראל, "בכל מקום בו הייתי, בכל הגלגולים והמקומות, הגיטרה הייתה מגיעה איתי. אבל רק כשהגעתי לרבינו המעיין נפתח והנגינה הפנימית החלה לנבוע, ככה זה כשהצדיק מביא אותך למקום האמיתי שלך". ■

גדול עבורו ושבודקים אותו מהשמיים אם הוא יחזיק מעמד, אז הוא נלחם לשרוד ופשוט חיכה לישועת השם".

ישראל, מה אתה זוכר מאותן שנים קשות?

"זה היה נורא. כל האנרגיות, הכוחות והידיעות שהיו לי נלקחו ממני בבת אחת. התחלתי להתפרק. עברתי סבל שאין בעולם. פלא שנשארתי חי ונשארתי בשפיות ונשארתי ביהדות. כל אלו שהייתי קשור

אליהם בעולמי הקודם, רדפו אותי בהקיץ ובחלום. הייתה לי הבנה שאם אני אמצא צדיק בקדושה שיהיה גדול יותר מכל מה שהייתי בטומאה, הוא יוציא אותי. בתקופה ההיא הרגשתי משוקץ ומתועב מלהסתפח בנחלת השם. הפסוק שהכי דיבר אליי היה 'נשכחתי כמת מלב, הייתי ככלי אובד', עברתי גיהינום...".

"בינתיים עברנו להתגורר בעמנואל, כחלק מהקהילה של הרב נתן ליברמנטש שליט"א", ממשיכה נאוה את סיפור המסע.

"נקראנו ברסלבים והיינו שייכים לקהילה, ובעלי אפילו התחיל להשתתף בקיבוץ של רבינו בראש השנה, אבל חיבור אמיתי לרבינו עדיין לא היה לו. והנה הגיע יום עשרה בטבת, יום הולדתו של בעלי ויום היארצייט לרבי נתן מברסלב זי"ע. חברים קראו לו להשתתף בהילולא, והוא אכן הלך והשתתף כשבמקביל הכאבים הקשים נוגסים בו בעוצמה".

ישראל ממשיך ומספר על החוויה המכוננת של חייו: "ישבתי בחדר עם החברים כשבתוך כך דיברתי עם השם: 'ריבוננו של עולם, כל כך רציתי אותך, עזבתי הכול בשביל להתקרב אליך. אולי תבוא אליי ליום ההולדת ותיתן לי מתנה?...".

"באותו רגע שמעתי בתוכי קול פנימי שאומר לי: 'קח את הגיטרה ותנגן'. לא היה לי חשק, כי איך אמרנו? הרגשתי מר ממות, אבל הקול חזר ואני לקחתי את הגיטרה. התחלתי לשיר שיר שמעמתי מהחסידים בירושלים, 'בך רבינו נגילה, בך רבינו נשמחה...'. פתאום הרגשתי אור כזה שלא הרגשתי מימיי. כאילו משהו לקח סכין וחתך לי בבת אחת את העורלה של הלב. התחלתי לבכות בכי עצום, כאילו כל הצער של שלוש השנים האחרונות התקבץ ועלה בי. הרגשתי שרבינו

מסקנות בעקבות קמפיין גיוס החרדים

איתי אסמן

לאחרונה ליוויתי חתן ביום חופתו, ולקחתי אותו לגאון הרב אביגדור נבנצל שיברך אותו. הרב, כהרגלו בקודש, מיד קם על רגליו והחל לרקוד מול החתן (בן 89!). לאחר מכן שאלתי את הרב מה המתכונן לזוגיות טובה. הרב ענה "לוותר לאשה בכל דבר חוץ מבעיניי הלכה". מדהים. ככה נראית זוגיות טובה לפי היהדות. יש דתיים שחושבים שאם הם יוותרו ויתפשרו בתורה בגלל הכלל המומצא "כל הצדדים צריכים לוותר על משוהו", אז תהיה אחרות בעם ישראל, אך זהו שקר. אין אחרות בלי יהדות ובלי תורה. כשמבקשים מהדתיים להתפשר בענייני צניעות, זה

היפך האחרות. אגב, אחד הנימוקים ההלכתיים לכפות שירת נשים על הדתיים הייתה ש"זה פוגע באחרות אם הם יצאו". והנה, פלוגת תומר החרדית יצאה החוצה והשמיים לא נפלו, צה"ל לא קרס. צריך להיזהר מאוד ממניפולציות שבאות בשם האחרות. עלינו להיות עם עמוד שדרה יהודי, עלינו להפסיק לנסות לרצות את האחר.

אני בעד אחרות, בעד מפגשים, בעד פשרות- עד ההלכה! לדעתי על רבני ישיבות ההסדר ללמוד מהרבנים החרדים שניתן להגיע להבנות עם הקצונה הבכירה על שמירת הלכה בלי פגיעה באחרות.

אפשר ללמוד מהחרדים דברים טובים

פעם הלכתי לרב ליברלי ושאלתי אותו למה מוותרים בצבא על כל מיני דברים, הוא אמר לי "צריך להבין את החילוניים", אמרתי לו "צריך להבין גם את הדתיים", הוא אמר "נכון, אבל הדתיים יכולים לוותר", ואז תהיתי לעצמי אם צריך להתחשב גם בקב"ה, או שהוא לא פונקציה בסיפור הזה. הפשרנות והווייתורים האלה במגזר, מלבד שהם מייצרים דת"שים בלי סוף בצבא, הם גם לא מקרבים יהודי אחד לתורה. כשאדם חוזר בתשובה, הוא מחפש את האמת, את המודל האידיאלי, וכשהוא רואה דתיים שרצים עם נשים בסיסמאות של "קידוש השם", הוא מבין ששם האמת לא נמצאת. רגילים להביא את מדרש חז"ל שבימי אחאב עבדו עבודה זרה וניצחו במלחמות כי לא דיברו לשון הרע. חז"ל מלמדים אותנו כמה גדול ערך השלום, אבל חשוב לזכור שבאותו הדור, אליהו הנביא הרג את נביאי הבעל. כלומר, הוא לא התפשר עם העבודה זרה. קנאות זו נמשכה לו מפנחס שכיר על עם ישראל, שקיבל גם כהונה וברית שלום. והוא נתמנה לאחר מכן לעמוד בראש המלחמה נגד המדינים שהחטיאו את ישראל בשיטים. וכן לעתיד לבוא יבשר פנחס שהוא אליהו על הגאולה העתידית. לא רק ערך הקנאות לה' בפני עצמו, ולא רק ערך האחרות בפני עצמו, אלא הרמוניה של הערכים האלוהיים. שנוכח ללכת בדרכו של אליהו הנביא, שהשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם ומלמד זכות על ישראל, ויחד עם זאת היה קנאי גדול לה'.

בעקבות הניסיון של צה"ל לגייס חרדים, משרד הביטחון העלה אתר בשם "שילוב חרדים". בתוך האתר כתובים כל התנאים שחייבים חרדים יקבלו בצבא, וכך כתוב בפסקה הראשונה: "אתה יוצא כמו שאתה נכנס. במסגרת שילוב האוכלוסייה החרדית בצבא, מתאפשר לכל חייל חרדי לשמור על אורח חייו, אמונתו, עקרונותיו וערכיו, לצד שירות צבאי משמעותי".

למגזר הדתי לאומי יש הרבה מה ללמוד מהמגזר החרדי ביחס לשמירת ההלכה ועמידה על עקרונות התורה. לפני מספר שנים היה טקס בחטיבת גבעתי שכלל שירת נשים, אלא שבתוך החטיבה הייתה פלוגה חרדית, "תומר", והחרדים ביקשו בתנאי הגיוס שלא יכפו עליהם שירת נשים. מפקד החטיבה ניגש לחרדים ואמר להם שהם לא חייבים להשתתף בשמירת השירה. החיילים הדתיים שאלו "למה יגרע חלקנו?" והסבירו להם, שהם דתיים לאומיים, וזה שונה. סיפור אמיתי לחלוטין. וזה אינו הסיפור היחיד. בגדוד החרדי 'צח יהודה' יש גם דתיים לאומיים, והיה צריך להוציא לוחמים להכשרות בבסיס אחר. בגלל שמי שהעבירה את ההכשרה הייתה אשה, מפקד הפלוגה שלח חייל עם כיפה סרוגה לשם, והסבירו לו שיש הבדל בין התנאים של החרדים לתנאים של הדתיים.

גיוס החרדים חושף את היחס המזלזל שיש כלפי הדתיים בצבא, אך יש לדעת שהוא לא בגלל הקצינים, אלא בגלל הדתיים. כשאני אומר לדתיים שיש בעיות הלכתיות הם אומרים לי כל מיני סיסמאות ש"גדול קידוש השם מחילול השם". זה אכן קידוש השם שיש צבא יהודי, אבל זה לא מתיר לעבור על ההלכה. לרבים מתלמידי ישיבות ההסדר עד היום מביאים חיילות שהן מדריכות ריצה. לא יכלו להביא חייל? לא. כי חלק מהדתיים מתפשרים על ההלכה. אצל החרדים זה לעולם לא היה קורה. צריך לעשות חשבון נפש איך הגענו למצב הזה. המילה שהכי הרבה נוכחת במגזר הדתי לאומי היא "אחרות", זהו הערך העליון. אני מסכים שזהו ערך חשוב, אבל חשוב לדעת שביהדות אין ערך אחד עליון, יש סדרת ערכים. יש חסד, גבורה, תפארת וכו'. כשאדם מחזיק רק בערך אחד, הוא הופך להיות אדם קיצוני מאוד. גם אם מדובר רק בערך החסד, בלי דין. ערך האחרות מוכרח לכלול בתוכו שמקבלים אותי יחד עם ערכי הדתיים ולא מנסים לכפות עליי ערכים זרים. אם משהו מנסה לחנך אותך מחדש, אין כאן אחרות. וזו בדיוק הסיבה למה הצבא בונה מסגרות מותאמות לחרדים, כי יש להם עוד ערכים חוץ מאחרות- למשל, שמירה על אורחות חיים דתיים.

שדר | תבין | למה | למה | הסבר | הפוך | הדבק | חזון | קרב | תבונתך | פתח | שיעור | וגם | את!

להצטרפות לקבוצת ווטאפ של טיפ יומי לקירוב נא לשלוח הודעה ל-052-5665005

להצטרפות לצעירי ראש יהודי חייגו: 054-8393457 אפרים

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן למדרשת שושנת אביב תל אביב. יעל 053-367-3434

קומיקס ילדים "הגיע הזמן"
9 ספרים רק ב-399 כולל משלוח עד הבית!
להזמנות: 052-5665005, 02-6794122, www.roshy.org

בתהליך התחזקות? מכירים מישהי שרוצה להתקדם רוחנית? בואי!
למדרשת שושנת אביב מדרשת ערב לבעלות תשובה
בר כוכב 45, תל אביב | לפרטים: יעל 053-367-3434

שיטת דמיון נובע: לצאת למסעות פנימיים

“מאז שאני מטפלת בדמיון נובע, זכיתי לראות איך תקופה ארוכה של דיכאון וצמצום הופכת לכוחות חיים, איך אנשים נפרדים מפחדים שניהלו אותם הרבה שנים, אנשים שיוצרים מערכות יחסים של קרבה ואינטימיות שלא היו אפשריות לפני, או נפרדים מכאבים פיזיים ומנגנוני הגנה ומרחק”. מטפלים מספרים על שינוי עצום בקליניקה

הטיפוליים שלי. “מאז, כל פעם שאני רוצה לברר משהו בתוך עצמי, אני פשוט עוקבת אחרי שלבי הטכניקה ויוצאת למסע פנימה. תונת לעצמי עוד מתנת ריפוי”.

הסכסוך המשפחתי נפתר

“אני מרגישה שאני חיה חיים הרבה יותר פשוטים ושמחים”, מספרת נורית שני. “נהנית גם מדברים ממש פשוטים וקטנים, שלפני רגע התייחסתי אליהם כחסרי משמעות ומיותרים. בתוך מערכות יחסים ובכלל, דברים לא צריכים להיות מושלמים, ואני מוצאת בתוכי הרבה יותר קבלה והרבה פחות ביקורת. תמיד אהבתי אנשים. עכשיו אני אהבת אותם מאוד! משהו חדש מאוד ניווט, שקט ושלם נכנס למערכת. הפסקתי לגמרי להתאמץ, לדחוף, לנסות להגיע לתוצאות, והחיים לוקחים מעצמם למקומות, שלא יכולתי לתכנן. משהו הרבה יותר טבעי ונגיש בתוכי וגם כלפי חוץ. ואולי הדבר הכי משמעותי הוא שסכסוך משפחתי נפתר כלא היה. ברגע שנוצר שלום בתוכי מיד ידעתי איך ליצור שלום גם בחוץ. כך גם בקליניקה, כבר זכיתי לראות מישהי קמה מתקופה ארוכה של דיכאון וצמצום ומקבלת כוחות חיים חדשים וכלים למימוש. אני רואה אנשים נפרדים מפחדים שניהלו אותם הרבה שנים. אנשים שיוצרים מערכות יחסים של קרבה ואינטימיות, שלא היו אפשריות לפני. אנשים נפרדים מכאבים פיזיים. נפרדים ממנגנוני הגנה וריחוק. השיטה הזאת היא שירות גדול לעולם הזה שלנו, שיש בו כל כך הרבה כאב”.

מכמו, אלא רק מאפשר למונחה להגיע למפגש עם כל מה שמתגלה בתוכי”.

פגשתי את הסיפור השקרי שלי

תוך כדי הלימודים בקורס בדמיון נובע מתבקשים התלמידים לעבור בעצמם תהליך אישי. “התהליך שלי היה לי הפתעה גדולה”, מספרת שני. “אולי כי אני מאוד מיומנת בתהליכים פנימיים, לא הבנתי באמת עד איזה עומק אני יכולה להגיע וכמה אינפורמציה תיחשף בפניי. הונחתי לעצום עיניים וללכת למקום אליו הגפש שלי מכוונת אותי, ומאותו רגע, בלי שום הכוונה נוספת, יצאתי למסע של מפגש מאוד חי וער עם דיומיים פנימיים שבנו לי עולם פנימי. נפגשתי עם מערה, עם חור כמערכת הפנימית שלי, עם טיפות זהב חכמות כל-כך ועם ילדה פנימית בריאה מאוד, שחיה עוד לפני שהתחלתי לשים עלי את כל שכבות ההגנה, שכולנו שמים על עצמנו. במסע הזה פגשתי את אי היכולת שלי לקבל ולהכיל את כל מה שיש, מצאתי את הפחד שלי להיפגש עם הכול ולקבל מהכול, פגשתי את הסיפור השקרי שלי שיש מושלמות ושום אהמץ בשבילה מספיק גם אניע אליה - מנגנון שמשאיר אותי מרוחקת, גם ממני, לא נגישה ובעיקר לא יכולה ליהנות מכל מה שהחיים מביאים, חוויות פשוטות, מפגשים פשוטים. לחוצה ומתאמצת.

“עוצמת החוויה הייתה מאוד חזקה, במיוחד לאור העובדה שאני בעצמי לא ידעתי מה יעלה, ושחשבת שאחרי כל כך הרבה שנים של עבודה פנימית, זה בטח לא מה שאפגוש. טיפות הזהב והילדה הפנימית הראו לי את המשאבים העצומים שיש לי ואת כל אפשרויות הבחירה והאפשרויות לתקשר עם מנגנון הכשל הזה. “החוויה הנפשית והפיזית, הייתה כל כך עוצמתית וידעתי שאני יוצאת ממנה אדם אחר ממה שנכנסתי אליה. זאת גם החוויה שהחיים שחיים בחדר

לחיות בתוך נסיבות החיים ומציאות החיים, בחופש פנימי מלא”, מספרת נורית שני. “האפשרות לחיות כאן חיים של סיפוק, חופש מפחדים, חופש מהעבר שלנו ומסיפורי חיינו והאפשרות שלנו להיות מה שאנחנו באופן טבעי - כל כך מדהימים. להכיר בזה ולהביא את זה לידי ביטוי לרווחת הכלל. ללא תלות בנסיבות חיצוניות. אני תלמידה של הדבר הזה וזה מה שאני מלמדת גם אחרים. עד המפגש עם דמיון נובע, הלך החופש הפנימי והתרחב בהדרגה לאורך השנים.

אחרי המפגש עם דמיון נובע, כאילו הושלו בבת אחת כל השכבות העודפות ורמת החופש הפנימי עלתה באופן שאי אפשר לתאר במילים”. “היה איזה רגע שבו התעוררתי לעובדה”, ממשיכה שני, “שאני לא רוצה יותר ללמוד ולקבל תשובות מבחוץ ואני רוצה לקבל את כל התשובות, הרפואות והפתרונות מטוכי, מתוך ידיעה ברורה שכל אלה נמצאות שם ואני רק מבקשת דרך גישה ברורה ומובהקת אליהן. עוד באותו יום, אחרי ששטחתי את הבקשה הזאת, קיבלתי אינפורמציה על דמיון נובע, נכנסתי לאינטרנט ללמוד קצת יותר וזה גם היה המשפט הראשון שפגשתי: “דמיון נובע - כל התשובות נמצאות בתוכך”.

ומיד נרשמתי לקורס המלא. “הסתבר לי, שדמיון נובע היא בסך הכול טכניקה גאונת, הגיונית פשוטה וקלה ללמידה, שמאפשרת לנו ולאחרים (אם אנחנו מנחים אחרים) להיכנס לעומק הנפש שלנו ולפגוש בתוכנו את כל המנגנונים שמכשילים אותנו ומעכבים אותנו מלהיות כל מה שאנחנו יכולים להיות ואת כל התשובות, הפתרונות והרפואות לרפא את עצמנו מהם. “כשנכנסים לתהליך של דמיון נובע, באחת מתגלה החכמה הפנימית, הרחבה והעמוקה של כל אחד מאיתנו.

בתהליך דמיון נובע המנחה רק מחזיק את המרחב ושואל שאלות. הוא לא מתערב, או מביא את נקודת

“למרות שאני מנחת סדנאות מודעות ותודעה, ומנחה אנשים באופן פרטני לתהליכי מודעות והתפתחות תודעתית מזה 34 שנים, המפגש עם דמיון-נובע הביא טרנספורמציה גדולה לעבודה שלי”, אומרת נורית שני. “זה היה לעבור ממקום מלמד ודומיננטי למקום שקט, שרק מחזיק את המרחב, מקשיב ושואל את השאלות. זה היה מאוד חדש וגם מאוד מרפא ולמדתי, שכל פעם שאני נופלת להרגל הישן ומתערבת, אפילו קצת, אני משבשת את התהליך, כי אין אף אחד בחוץ, שידוע יותר טוב בשביל מיישנה אחר.

“אנשים באים, יוצאים למסעות פנימיים, פוגשים את הדיומיים שהנפש שלהם מעלה, לומדים לשוחח איתם ולפגוש את התשובות בתוכם ואני רק מרגישה כל פעם מחדש, כאילו משהו הכניס אותי לתוך מקדש פרטי ואני, מה שנשאר לי, זה להשיל את נעליי ולהרכין ראש”.

גם המטפל מולי גרוסמן מספר: “הנביעה מציפה רפואה בדיוק מאותו מקום של הקושי ולכן זה נתון תחושת רדאות כל כך עמוקה למי שחווה את החוויה.

בפסיכולוגיה הקלאסית השאלות באות מתוך האדם ואת התשובות הוא מוצא דרך האינטראקציות החיצוניות, העברה, העברה נגדית, ההדוות השלכתית ועוד... - דרך געג עם העולם החיצון האדם מוצא מזור למורכבות הפנימית. בדמיונובע השאלות והתשובות מגיעות מנביעה פנימית ללא קשר למגע חיצוני”.

“והיי שיטה, שבאמת עוזרת לאדם לחזור לעצמו”, אומר גם הפסיכיאטר ד"ר מיכאל אבולעפיה. “יש באדם כוח טבעי, שמתעורר תוך כדי שהוא פוגש את עולם הייצוגים הפנימיים, הציורים הפנימיים בתוך גופו וכן אנו הופכים אותו לרופא”.

להיכנס לעומק הנפש

“הדבר שהכי מעניין אותי ולו אני מקדישה את כל חיי הוא האפשרות שלנו כבני אדם ושלי בפרט

יש לך מחסור מאוד חזק בקרקע יציבה

"אני מרגישה שהם עושים לי דווקא" רטנה הילה
 "מי? שאלתי
 "ההורים שלי" ענתה הילה
 "מה הם עושים לך דווקא?" שאלתי
 "שלא תביני לא נכון, הם הורים מקסימים. הם משלמים לי על הלימודים, על הדירה ששכרתי ואפילו על הקניות לדירה. הם רוצים שיהיה לי שקט אמיתי ואוכל ללמוד בלי טרדות של כסף" הסבירה
 "אז למה את מרגישה שהם עושים לך דווקא?" שאלתי
 "כשאני מבקשת מהם שהם יעזרו לי עם הזריקות הקוסמטיות שאני עושה בפנים, הם לא מוכנים לעזור ואין לי מאיפה לשלם על זה" ענתה
 "זה נשמע שההורים שלך מאוד דואגים לעתיד שלך, משלמים עליך ודואגים שתלמדי..."
 "הם מוכנים לעזור לי איפה שחשוב להם, אבל מה עם מה שחשוב לי? " קטעה אותי בכעס
 "באמת קשה להסתובב עם תחושה כזו שלא רואים אותך ואת הקשיים שלך וייתכן שהם באמת לא רואים את הקשיים שלך"
 " אז תעזרי לי להתמודד איתם? " ענתה
 "בואי ננסה להתבונן על הדברים ומשם יהיה הרבה יותר קל לפעול.
 נתחיל מזה שלצלוח את גיל ההתבגרות זה תהליך מאוד מורכב בשביל להבין את ההתמודדות הזו , צריך להבין שהתפיסה הקודמת שהייתה לך בגיל הילדות היא שאת וההורים שלך יחידה אחת.
 כשנכנסת לגיל ההתבגרות, התחלת להרגיש ברמה הנפשית שאת ישות עצמאית שזקוקה לנפרדות על מנת להצליח להתפתח ולגדול. רעידת האדמה הזו שמטה לך את הקרקע מהרגליים והתחלת בצורה הישרדותית לחפש קרקע חליפית.
 כל אלו תהליכים נפשיים שהתרחשו לצד תהליכים פיזיולוגיים"
 "כן, אבל אני כבר בת 25, את לא חושבת שעברתי ממזמן את גיל ההתבגרות? שאלה בחיך.
 "את הגיל? כן. לגבי ההתבגרות, זה תהליך מתמשך.
 היום, יש מעין תפיסה פרוגרסיבית מקובלת ברמה התרבותית שמעכבת מאוד את יכולת ההתבגרות ומעודדת תהליכי בריחה של אנשים מלפגוש את עצמם.

בגיל ההתבגרות, אנחנו מתחילים לחוות בנפש תחושה קשה שבה נכנס ספק לגביי הקיום שלנו.
 כל עוד הרגשנו שאנחנו וההורים שלנו יחידה אחת, זה נתן לנו תחושת בטחון.
 ברגע שהחלה הנפרדות, נכנסו פחדים כמו: איך אשרוד את העולם? למי אני שייך? מה

אני? האם אני אוהבה? כמה אני חשובה? האם אני יקרה? ועוד ועוד שאלות קיומיות. והפתרון שהנפש מצאה לזה היא התחלת ייצור משפטי תנאי"
 "מה הכוונה משפטי תנאי?" שאלה
 "משפטי תנאי כמו:
 אם יהיו לי שפתיים מלאות אז... אם אהיה רזה עם אף סולד אז.....תשלימי"
 "אז אני ארגיש עם עצמי טוב יותר" השלימה
 "למה שתרגישי עם עצמך טוב יותר בגלל זה?" שאלתי
 "כי אני ארגיש הרבה יותר יפה.
 סך הכל אני די אוהבת את איך שאני נראית, אבל חסר לי עוד כמה שיפוצים וזה יהיה מושלם מבחינתי" ענתה
 "בעצם, אפשר לנסח את המשפט: אם אראה כמו שאני רוצה להראות אז ... ? "
 "אני ארגיש טוב עם עצמי " ענתה ואז?

"אז אני אלך בתחושה של שלמות ורוגע" "דאז?"
 "ארגיש טוב" ענתה
 "בואי נחזור לאותה תפיסה פרוגרסיבית שבאה ומייצרת מעין פתרונות קסם חיצוניים. אותה תרבות מעודדת צריכה של סדרות חסרות תוכן, כדורי הרגעה נגד כאבים, שתיית אלכוהול ועוד הרבה מרעין בישין שנוצרו על מנת לטפל בסימפטומים ולמנוע מפגש עם הריקנות הקיומית שלנו.
 הנקט של התפיסה הזאת הוא עצום" "אבל זה ממש בקטנה, זה לא שאני עושה משהו דרמטי כמו כל הבנות האלה שאת שומעת עליהן" הסבירה
 "השינויים החיצוניים האלו, משאירים את השורש רקוב, מנתקים ומרחיקים ממך עוד יותר את היכולת לגעת ולטפל בו. שינויים אמיתיים, חייבים להתרחש מהשורש.
 דרך אגב, אותו שקט תעשייתי שתמיד ניסינו לקיים גם מול החמאס עם עיוורון מוחלט לכל מה שהתרחש לנו מתחת לפני השטח, זה אותו דבר"
 "אבל מה השורש של הבעיה שלי? אצלי זה לא אותו הדבר" אמרה
 "במקום ללכת ולהזריק לעצמך זריקות לפני, לעשות ניתוחים קוסמטיים וכל מיני דיאטות למינהן, את צריכה לעצור ולזהות מה מערכת הבקרה של הנפש שלך אומרת לך" הסברתי לה
 "מה היא אומרת? שאלה בסקרנות
 "היא באה לאותת לך שיש לך מחסור מאוד חזק בקרקע יציבה"
 "איפה נמצאת הקרקע היציבה הזאת?" שאלה
 "הקרקע היציבה נמצאת ככתר שלך.
 באותה נקודה פנימית עמוקה מאוד שקשורה לעצם הנפש האלוקית שלך.
 אותה נקודה בלתי מותנת שאת חלק אלוקה מעל ממש ואת לא צריכה להוכיח לאף אחד כולל לעצמך כלום.
 אנחנו צריכות להגיע לאותה נקודה של אמת שבה את לא צריכה להצדיק את קיומך.
 לגבי ההתמודדות עם ההורים שלך, הם אולי לא רואים את מה שחשוב לך כרגע, אבל הם רואים מה חשוב לך באמת על מנת לבנות חיים טובים, מבוססים ובריאים.
 הם עוזרים לך לייצר כלים על מנת שתוכלי לבטא את עצמך בעולם ולהתפתח בצורה בריאה ונכונה.

מצד השופטת המרכזית, נגזרו עליו לא פחות מעשרים ושבע שנות מאסר, זאת חרף העובדה שעל עבירות 'צווארון לבן' כאלה בהן הורשע, ניתנו בדרך כלל עבודות שירות או מאסר בפועל לתקופות קצרות בהרבה.

קידוש ה' יוצא דופן עשה ר' שלום מרדכי לאורך תקופת משפטו ומאסרו, כאשר גילה אמונה וביטחון שנראו כמעט על אנושיים, עד שכל מי שבא לעודד ולחזק אותו העיד שהוא בא לחזק ויצא מחוזה. ובאמת, כנגד כל הסיכויים ובאופן ניסי ממש, זכה ר' שלום מרדכי לחנינה נשיאותית על ידי הנשיא דונלד טראמפ ביום זכאי, 'זאת חנוכה' תשע"ח, לאחר שריצה שמונה שנות מאסר.

סיפורים מדהימים היו לו במהלך שנות מאסרו בתנאים קשים בבתי כלא בארצות הברית. כאן נזכיר רק סיפור אחד קטן: כשר' שלום מרדכי נכנס פעם אחת אל ספרייה בית הכלא כשאתו שקית התפילין, הזהיר אותו הסוהר שלא יניח תפילין בספרייה והסביר: כאן זה מקום לקריאת ספרות חול, לא בית כנסת. כעבור זמן ערך הסוהר סיור ברחבי הספרייה, ומצא את ר' שלום מרדכי יושב עם ספר תהלים כשהוא קורא מזמורים בדבקות. בזעם עצור הוא שאל: "האם לא אמרתי לך שכאן זו ספרייה ולא מקום לקיים בו פולחן דתי?!! כאן זה מקום לספרות חול, לא מקום דתי וקדוש".

ר' שלום מרדכי הביט בעיניו של הסוהר

העולם, המהווה אותו בכל רגע ו'המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית". תפקידו, אם כן, הוא לגלות את אחדות ה' בבריאה, להסיר את הלוט ולחשוף את הקב"ה המתחבא ומסתתר בכל פינה בעולמו, בבחינת "אל מסתתר".

לאור זאת מסביר בעל התניא את השבח שמשבח הכתוב את בני ישראל: "ומי כעמך ישראל - גוי אחד בארץ", כאומר: אין עוד עם כישראל, שתפקידם הוא לגלות את ה"אחד" בארץ! ייעודו כעם הוא להראות איך שגם בעולם הזה, עולם הנראה במבט שטחי כמורכב מאין ספור פרטים המתקיימים מכוח עצמם ומבלי כל תלות בכורא, האמת היא שיש רק "אחד", זה הקב"ה.

הבנתם, חברים? העובדה שב"שמיים ממעל", בעולמות עליונים, מכירים בהיותו של הקב"ה יחיד ומיוחד - אין בזה חידוש. אבל כשעם ישראל מוכיח במעשיו שהקב"ה הוא "אחד בארץ", שגם בעולם הזה - "על הארץ מתחת" - "אין עוד מלבדו", ראוי הוא לכל תהילה ושבח.

ר' שלום מרדכי רובשקין, חסיד חב"ד ואיש חסד גדול שהיה בעל משחטה גדולה ומצליחה בארצות הברית, מצא עצמו ביום בהיר אחד בשנת תשס"ח בחדרי החקירות בשל ענייני מס, ולאחר משפט שנערך לו והתברר כמוטה ונגוע באנטישמיות עזה

נצטרף לרגע לעמדת ההגנה - למרות שאנחנו נוגעים בדבר... - ונשאל: ככה? האם האדם כולו שקר וכולו קטטה? נכון, אין לכחש שיש בנו, בני האדם, הרבה שקר וריבים, קטטות, מחלוקות ואינטריגות... אבל מכאן ועד "כולו שקר" ו"כולו קטטה" יש מרחק רב!

מה, אם כן, עומד מאחורי טענותיהם של האמת והשלום כלפי הקב"ה? ודאי אלו טענות שיצוקות בסלע ומגובות בנתוני אמת.

מדרש ידוע אומר שהסיבה העומדת בתכלית בריאת העולם בידי הקב"ה היא "נתאוהה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים". בתורת החסידות מתבארת משמעות עשיית דירה לה' "בתחתונים" באריכות ובעמקות, אך נקודת העניין היא שהקב"ה התאוה שגם בעולם הזה - עולם שמצד עצמו נראה כמתנהל מכוח עצמו ובחוקיות קבועה ואיננו מסגיר ש"יש בעל הבית לבירה זו" - הוא יהיה נוכח. רצונו ותאוותו הם שנביא את העולם אל תיקונו, כך שייראה לעין כל איך שבצעם "לית אתר פנוי מיניה" ואין עוד מלבדו!

על אף שהקב"ה נמצא ונוכח בכל, הוא הנדס בחכמתו עולם שלם ומשוכלל שבו ניתן יהיה לפספס לגמרי את טביעת האצבע שלו. לכן העולם מכונה "עלמא דשיקרא", הוא מציג מחזה שקרי. ובלשון החסידות העולם הוא 'נפרד' - מנותק כביכול ממי שאמר והיה

את מוכנה לשינוי?

את כבר יודעת שהגיע הזמן לעשות שינוי בחיים שלך לחשב מסלול מחדש

הצעד הבא שלך הוא לימודי סיעוד!

הרשמי עכשיו למסלול הסבת אקדמיות לסיעוד
בני"ס לאחיות ע"ש טסלר בני"ח לניאדו

השמה מיידית בעבודה למתאימות

מלגות למתאימות

לשער כמה שמחה הייתה למעלה מהשחייה הזו עם הקב"ה...

כעבור זמן מה, הגיע לביקור בקהילה אחיו הצעיר של השליח, והעשיר מידענו גלגל עמו שיחה וסיפר לו, בין היתר, איך שאחיו הרב שינה לו את החיים עם ה"שהכל נהיה בדברו" הזה. לשמע סיפור הברכה לפני הקפיצה לבריכה, התבלבל האח וקטע את העשיר באמרו: "אוי, הרי זו ברכה לבטלה!" האיש לא הצליח להבין על מה בדיוק הוא מדבר וטען בתוקף: "מה פתאום! אחיך לא אמר לי משהו כזה. בוודאי יש כאן טעות..." ניגשו שניהם אל השליח וביקשו את הכרעתו. "מה אגיד לכם", היסס השליח, "עד עכשיו זו לא הייתה ברכה לבטלה, אבל מעכשיו באמת צריך להימנע מכך..." הוא הסביר לאיש את ההלכה והוסיף: "לא היה לי לב להגיד לך את זה מיד, אבל אין לי ספק שעשית נחת רוח גדולה לקב"ה עם הברכה שלך..."

חברים יקרים, נכון שלא צריך לברך "שהכל" על קפיצה לבריכה, אבל ההכרה שגם הבריכה היא מתנת שמיים ושהקב"ה נמצא גם במים – זו אחדות ה' הלכה למעשה! בזכות הנהגה כזו עם ישראל מוכתרים כ"גוי אחד בארץ".

כאמור, למרות שהעולם כולו אינו אלא כסות ומסכה של הקב"ה בכבודו ובעצמו, זו אינה המציאות הנראית לעין בלתי מזוינת. רק כאשר מצטיידים במבט אמוני של תורה ובהשקפת עולם על פי החסידות, אפשר לראות בעולם ובקורותיו את הקב"ה. לעומת זאת, מבט ארצי וחיצוני רואה לנגדו עולם מנותק לגמרי! לא רק שהעולם נראה כמי שאיננו מזהה בתוכו את טביעת האצבע של יוצרו, אלא שהוא נראה לא פעם כמערער על אחדותו ואמינות מציאותו. מדעי הטבע והתפתחות הטכנולוגיה עלולים לעתים לזרוע ספק חלילה בלב המאמין, ובלי העזר והסיוע של פנימיות התורה יכול להתקבל הרושם המוטעה שלכל אלה אין דבר וחצי דבר עם הקב"ה.

יכול להיות שבתוכו פנימה יתהה יהודי: מה מחבר בין עולם שלם של חומר ועסקים, בגדים וטיפוח, מדינות וממשלות, טרנדים ואופנות, מדעים מדויקים ואומנות, טיולים ותיירות – לקב"ה? מה בין סדרי בראשית ליוצר בראשית? הרי העולם מתנהל בחוקיות קבועה ובהתנהלות הניתנת במידה רבה לצפייה, אז היכן בדיוק מעורבותו של ה' ? אמנם אנחנו מודים ומאמינים ש"ה' אחד ושמו אחד" ושגם הטבע וכל מה שקורה סביב אינם אלא מדרכי הנהגתו של הבורא, אבל האם זו המציאות הנראית?!

אבל – וזו הנקודה: כאשר אף על פי כן יהודי לא מתפתה ללכת אחר מראה העיניים השטחי ומרכיב עליהן משקפיים מבית מדרשו של הבעל שם טוב, ויודע שה' אחד בשמיים ובארץ – אוראז הוא עושה שלום בין ה' לבין עולמו. הוא מגלה שוב את הקשר בין העולם ליוצרו, וזו הסיבה שהקב"ה מכנה את בני ישראל בשם 'שולמית' וקורא להם: "שובי

הברית, שפעם הוא מסר שיעור לתלמידיו בקהילה בהלכות ברכות הנהנין, כשהוא גם מסביר את הרציונל שבברכות: הקב"ה מעניק לנו את חיינו והוא הנותן לנו את כל השפע והטוב, לכן בתור הכרת הטוב מתבקש שנברך ונודה לו על כל דבר בטרם נהנה ממנו. למחרת הגיע אל השליח אחד מחברי הקהילה, יהודי מבוסס התורם רבות מהונו להחזקת בית חב"ד ופעילותו הענפה, ואמר לו: "כבוד הרב, עשית לי את היום!"

"ואיך עשית את זה?" שאל השליח בחיוך סקרן, והעשיר הסביר: "לימדת אותנו בשיעור אתמול שלפני כל דבר שמהנה אותנו, עלינו להודות ולברך את ה'. הבורא, כשיצאתי מהבית אל הבריכה שבחצר שלי, התחלתי לחשוב לעצמי שעליי להיות אסיר תודה לאלוקים על חיי. הוא נתן לי וילה יפה ומפוארת, בריכה גדולה ומפנקת, ממש לוקסוס! חזרתי הביתה, הנחתי לראשי כיפה ובריכתי "שהכל נהיה בדברו" כפי שלימדת אותנו, ומיד כשסיימתי לברך קפיצתי ראש למים... לכן אני אומר שעשית לי את היום; כבוד הרב, אתה יודע איזה אושר זה לשחות ולהרגיש את אלוקים אתך?!"

כשהשליח סיפר לי את הסיפור החביב הזה, הוא אמר שהאוטומט שלו ביקש להעמיד את האיש על טעותו ולומר לו שהייתה זו ברכה לבטלה, אך הוא העדיף להמתין מעט ולא לצנן את ההתלהבות והתמימות של האיש. קרוב לוודאי – הוא חשב לעצמו – שהבעש"ט היה עושה מהברכה לבטלה הזו מטעמים של לימוד זכות על ישראל קדושים... אין לדעת כמה נחת רוח רווה הקב"ה מהברכה התמימה הזו של העשיר על הטוב שעשה עמו ה', אין

ואמר בפשטות: "אצלי אין מקום שהוא 'חול'. אין מקום שבו אני לא מרגיש את הבורא. כשאני קם בבוקר, אני מרגיש הכרת הטוב כלפיו ומודה לו על שהחזיר לי את נשמתו, כשאני אוכל אני מודה לו על דאגתו שאמצא את מזוני, ואפילו כשאני מסיים להתפנות אני מברך אותו על שהעניק לי גוף עם מערכות כל כך תקינות ומשוכללות. אם כך, גם הספרייה איננה מקום של 'חול' וגם היא, כמו כל מקום, מתאימה לתפילה ולדיבור עם הבורא".

מסתבר שהדברים שלו נאמרו ממקום כל כך אמיתי ואותנטי, עד שאפילו הסוהר הגוי לא יכול היה להתוכח והוא אפשר לו להמשיך במעשיו באין מפריע.

זו בדיוק היא משאלתו של הקב"ה – שנכיר ונרגיש אותו בכל מקום. שנדע כי הוא נמצא בין כותלי בית הכלא, לא פחות משהוא נמצא בכותל המזרח שבבית הכנסת. הוא נמצא כשאנחנו עומדים תחת החופה או בשיאה של תפילת הנעילה, ונמצא גם בסתם יום של חול, בבית או בעבודה.

לגלות את 'אחדות ה' בעולם אלו מילים גדולות, אבל המשמעות שלהם היא מאוד מעשית ויומיומית: כשאנחנו מזהים איזושהי 'השגחה פרטית' באמצע היום, גילינו את הקב"ה בעולם. כשאנחנו רואים בפרנסתנו את השראתה של ברכת ה', ולא זוקפים אותה ל'כוחי ועוצם ידי' – זה למצוא את הקב"ה גם בעבודה. כשאנחנו מברכים לפני האוכל, שוב גילינו את הקב"ה בעולם. כך אנחנו מגלים איך שעולמנו איננו מנותק ממנו יתברך אלא רק למראית עין. סיפר לי אחד משליחי חב"ד בארצות

פרגולה מרחפת

77 תומכים וללא עמודים

בכל הזמנה
תאורת LED יוקרתית

מתנה!

• אפשרות לפתיחה חשמלית והתאמה לסוכה
• התאמה אישית בבית הלקוח

צללה
אלומיניום בהנדסה מתקדמת

לפרטים נוספים:

072-3926905

מעל 20 מטרים | בהצגת הגליון | ט.ג.ח.

שובי השולמית", כנאמר בשיר השירים. הקב"ה מכריז כי ישראל בניו ראויים לשם זה שיסודו במילה "שלום", שכן הם אלה "העושים שלום ביני לבין עולמי" כדברי המדרש. כשהם חושפים ומגלים כיצד כל דבר בעולם מאוחד עם רצון ה', הם מגשרים בין צדדים שנראים רחוקים - הגשמיות והרוחניות, ומצהירים במעשיהם ש"המלוכה והמשלה לחי עולמים".

כעת נוכל להבין את דברי הקטגוריה של האמת והשלום, לפיהם האדם "כולו שקר וכולו קטטה". אין הכוונה שכל בני האדם דוברים שקר תמיד, שהרי זה דבר שאיננו נכון, אלא הכוונה שהאדם חי בתוך הוויה שמייצגת התעלמות מוחלטת מה', בתוך עולם שכל ה'פזוה' שלו כאילו הוא נפרד מהקב"ה - וזה שקר. למרות שהאמת היא שהקב"ה ועולמו חד הם, העולם - מלשון 'העלם' - מתנהג כאילו הוא חי בזכות ומכוח עצמו ואיננו מגלה כל זיקה לבוראו. העולם, על כל חלקיו ומישוריו, מעמיד פנים כאילו הוא כלל לא מכיר את הקב"ה ובכך נוהג בשרלטנות מקוממת...

זו גם כוונת דבריה של מידת השלום - "כולו קטטה": קטטה היא מצב שבו יש שני צדדים העומדים בריחוק זה מזה ובהתנגדות זה לזה. ואכן, עולמנו הגשמי שמצד עצמו כמו מרחיק ממנו כל זכר לקדושה, נמצא בעצם ב"קטטה". הוא מתקוטט עם האמת ומתנגד להשכנת אלוקות. הקב"ה והעולם במצבו הבסיסי נמצאים כביכול בשני צידי המתרס. ואתם כבר מנחשים מה התוצאה של התנהלות כזו... אם אין אלוקים בתמונה הכוללת, כל אחד מתנהל לפי האגו שלו ובלי כל מחשבה על אחרים, וכך גם הקטטות בין אדם לחברו לא מאחרות לבוא. וכאן בדיוק נכנס התפקיד שלנו - לעשות שלום בעולם.

פרשתנו מתחילה בדברי שבח והלל לפנחס על קנאתו לה' כתגובה למעשה החמור של זמרי. כזכור, הקנאות שלו הצילה את עם ישראל מהמגפה שהלכה והתפשטה בעם והפילה חללים רבים, "ותיעצר המגפה מעל בני ישראל". ומה היה השכר שלו? "הנני נותן לו את בריתי שלום... ברית כהונת עולם".

אכן כן, מבחינה טכנית וממבט חיצוני ניתן לחשוב שהפעולה של פנחס הייתה של מידת הדין והענישה, אבל הקב"ה מעיד שהוא "השיב את חמתי מעל בני ישראל", כלומר שהמעשה שלו הביא וביטא שלום ואחדות - שלום בין ישראל לאביהם שבשמיים ויכולתם להתקשר ולהתחבר אליו גם אחרי נפילה שכזו, ואחדות בין העולם, כולל הצדדים השפלים בו, לבין בוראו.

פנחס רצה להביע את העיקרון שלמדנו כאן - "גוי אחד בארץ". תמיד יש לקב"ה מה לומר על המתחולל בעולם, באחת מהשתיים: או בדרך חיובית - איזה דברים בעולם אפשר לקחת ולהשתמש בהם ולקדש אותם במסגרת "כל מעשיך יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעהו", או בדרך שלילית - מה נאסר עלינו בשימוש וממה עלינו להתרחק. ופנחס לימד לעיני כל איך צריך להיות היחס כלפי דברים מהסוג האחרון, ובכך להרבות שלום בעולם ולהיות אחוזים בדבקות תמיד בה' ולחבר את העולם אליו יתברך.

לכן הקב"ה, שהנהגתו היא במידה כנגד מידה, לא נשאר חייב ונתן לפנחס את "בריתי שלום", לו ולזרעו אחריו.

אחיי ורעיי, כפי שמלמד אותנו פנחס, לכל אחד מאתנו יש שליחות אלוקית - לגלות את אחדות ה' בעולם ולעשותו בית ראוי לשכינה. אצל אחד השליחות היא במסירת שיעורי תורה ואצל אחר זה בדחיית התאוה, אצל זה השליחות היא בשדה החינוך ושליחותו של האחר היא בפיוור חיוכים לכל עבר. ובהקשר לסיפור שבו פתחנו - גם דוד צריך ללמוד שיש לו שליחות: לעשות שלום בינו לבין עצמו, בין הנפש האלוקית לנפש הבהמית; בין התובנות במוח הרגוע לבין הרגשות המשתוללים בלב הסוער, וכמובן בינו לבין קונו. אבל אצל כולם מבלי יוצא מן הכלל ישנה שליחות אחת - לעשות לו יתברך דירה בתחתונים. לחיים, לחיים ולברכה.

? איך מתגברים על שחיקה רוחנית?

רבותינו אמרו "בכל יום יהיו בעיניך כחדשים", שלא תהיה התורה כעניין ישן שאין אדם חפץ בו. והדבר הראשון הוא שיצייר האדם לעצמו שהיום הוא קיבל תורה מסיני, כמאמר הכתוב "אשר אנכי מצווך היום". ואם המלך היה נותן לו היום מתנה אוצר מבית גניזו, בוודאי היה שמח בזה שמחה גדולה, וזוהי התורה הקדושה והמצוות האלוקות. שנית, רבותינו אומרים שחידושי התורה יקרים לפניו יתברך, וכשאדם מוצא בהם טעם חדש, התורה באמת ניתנת לו בלבוש ובאופן שלא הכיר קודם. ועל ידי שאדם עוסק בתורה ובמצוות כדברים חדשים, הרי הוא מחדש את העולמות כולם, כמאמר הכתוב "ואשים דברי בפיך... לנטוע שמיים וליסוד ארץ". העולם כולו מתחדש בטובו יתברך, "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית", ואין טוב אלא תורה, שנאמר "טוב לי תורת פיך".

? מפריעים לי הדיבורים בבית הכנסת - איך מתמודדים?

ראשית, העובדה שהדיבורים מפריעים לך ראויה לשבח, שהרי מי שבא לבית ה' ומבין שהקב"ה משרה בו שכינתו, כיצד יפנה עורף למלך ויעסוק בדברים אחרים? ולכן הרגישות לדיבורים בבית הכנסת בשעת התפילה חשובה ויקרה מאוד. מאידך, כיוון שזה דבר מצוי, התחושה היא שכמעט אין לנו יכולת לעצור את התופעה. ולכן, כשהדבר אפשרי כדאי להתפלל בבתי כנסיות שהוקמו על דעת כך שאין מדברים בשעת התפילה. וכשאי אפשר, כדאי לעמוד במקום שיש בו פחות דיבורים והפרעות. ואם גם זה אינו מתאפשר, הרי זה כעומד לפני מלך שהזמין לביתו גם אנשים שמפריעים ולא אמר להוציאם מביתו, וממילא המאמץ להתפלל במצב הזהו זהו חלק מרצונו, וכשאנו עושים רצון המלך זה משמח מאוד.

? האם מותר לדמיון בתפילה שאני פונה לשליט בער ודם?

אמונתנו היא שאנו פונים רק אליו יתברך, שאין לו גוף ואין לו דמות הגוף. ולא עוד אלא אפילו למידותיו, וקל וחומר למלאכיו, אסור לפנות. ניתן לפנות למלך בשר ודם בבקשה ואפילו בתחינה, אבל המושג תפילה במובן של פנייה לאלוקים, שייך ודאי רק כלפי מעלה. אין שום כתובת אחרת שמותר לפנות אליה חוץ מאלו יתברך. מפני שאין אף דמות, קטנה כגדולה, שיש לה יכולת מצד שורש המציאות מבלעדי ה' יתברך. ולכן לא רק שאין טעם לפנות אליה, מפני שהדבר אינו בידה במובן העמוק של המילה, אלא שיש גם איסור לעשות זאת, כי לייחס לנברא אלוקות - זהו איסור עבודה זרה.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

קודם אתה מנצח אחר כך אתה נ"ך

לומדים ניצחון ממקורות חז"ל בתנ"ך

כנס ימי לימוד תנ"ך במלחמה לומדים לנצח במלחמה, לאור מקורות חז"ל

א'ב' באב 5-6 באוגוסט
סטחי כינוס: גבעת שומאל

ימי לימוד מיוחדים לתשעת הימים לאורה של תורת ארץ ישראל בנושא: המלחמות בתנ"ך

24 שעות אחרונות להרשמה מוקדמת